

מהו מוסר אצילי? הערבים מגדירים את המונח יצירה בשפה

כ: טבע ומזג, כלומר התכונות הקבועות באדם, כך שהן נעשות באופן טבעי ובדרך כלל קשה להפרה או אפילו לשנותן. מה אבן מנצור. בחר באשר למינוח: ה

ן התכונות שעליהן מבוססת נפש האדם, ומושרשת בו, או שהוא ראוי לשבח ולשבח או לגינוי, ובהתאם לכך, המוסר מתחלק לשני חלקים: טוב ומכובד. מוס

ר, ומוסר רע ראוי לגינוי. השריעה באה לחדד את הטבע ואת המוסר המושלם, על ידי עשיית עונש ושכר לכל אחד מהם, ובמאמר זה נדבר על קבוצת מוסר המביאה לבעליה כבוד ושבח מפי אלוהים - כבודו - ואחר כך אנשים הוא מדגיש א

ת ההכרח בשמירה על מוסר טוב, ומזהיר מפני נימוסים רעים, ונזכרים כמה מהם: שליח ה' - יהי רצון ושלום ה'. לו- אמר: (ה' אוהב מוסר נעלה, ושונא את שוטים

שלהם). שליח ה' - יברך אותו ה' וישן לו שלום - אמר :- (ירא את ה' באשר אתה נמצא) נהגתי ללכת אחרי מעשה רע עם מעשה טוב שימחק אותו, וייצור אנשים בעלי אופי טוב. "שליח ה' - יהי רצון ושלום ה' עליו - אמר: (אם תעשה רע, עשה טוב. בסאחי מוסלמי בסמכות הנביא: (שליח אלוהים - יהי רצון ושלום עליו - היה הטוב שבאנשים בפנים, והטוב ביותר באופיו). שליח אלוהים - יברך אותו

ה' ויתן לו שלום - נשאל: אמר: אופי טוב שליח ה' - יברך אותו ה' וישן לו שלום - אמר: (מיטב המאמינים הם בעלי המידות הטובות). שליח ה' - יהי רצון ה'. תפילות ושלום עליו- אמר: (באמת, בחירתך היא הטובה ממך במוסר). אמר: שליח ה' - יהי רצון תפילות ה' ושלום עליו-: (באמת, האהוב ביותר. ממך אלי, והכי קרוב אלי בעולם הבא: הטוב ממך במוסר). שליח ה' - תפילת ה' ושלום

עליו - אמר לאחד המלווים: הו שליח ה'. אמר: סובלנות וצניעות שליח ה' - יהי רצון ה' ושלום עליו - אמר: (אוי אלוהים, מדריך אותי למיטב המוסר. איש אינו מנחה למיטב המוסר חוץ ממך). , והסר ממני את הרע, ואל תפנה ממני את הרע חוץ ממך. " הסגולה של דבוקו

ת בנימוסים נאצלים דבקות בנימוסים טובים משקפת על חייו של מוסלמי כמה מידות טובות, חלקן. נראה שיש לו השפעה על עצמו, ויש שהשפעתם נראית בקרב אנשים, ובין המעלות הללו אישור הזולת לטובה, והעדר התנגדות אליהם. חברות והנאמנות והאחוה בה' הנלווים. עזיבת חנופה, שהיא נטולת יושר במעשיו עם הזולת. להגן על אחרים ולהיות אדיב כלפיהם

. לסבול נזק, סבלנות וחשבון. אושר, נוחות פסיכולוגית וחומרית. התרחק ככל האפשר מנימוסים רעים ומתכונות ראויות לגינוי. חוסר התקשרות לעולם. רוך ורחמים, וחיים משותפים טובים עם ההורים. טיפול טוב במשרתים. מתמודדים היטב עם אנשי המסחר, לומדים לחפש מזון בחוכמה, וזוכרים את החיים שלאחר המוות. שכנות טובה, בדקו עם קרובי משפחה וחברים ע

ל ידי ביקור ושאלת שאלות טובות. מסך הפנים, והרבה ראיית הנולד. שתפו אנשים בשמחותיהם ובצערם. השאר משאלות לאחרים. אנשים זוכרים את הבעלים של הבריאה בחיים ואחרי המוות. אתה תכסה את הטעויות של אחרים. התפשטות הסליחה והסליחה. קיום נדר

ים והבטחות וקבלת התנצלויות. הימנע מלהתעמק בסימפטומים ובחסרונות של אנשים. ממהרים למלא את הצרכים. להיות בעלי נימוסים אצילים; בתור נימוס. המוסר האציל החשוב ביותר מוסר טוב הוא בין העניינים החשובים שעליהם מבוססת אחד

ות בני האסלאם. כי זה הכלל הבסיסי לכך, מספר דברים נעלה שההלכה דרשה, ונתנה בה, כי הנביא - תפילת ה' ושלוש עליו - עשה זאת והזהיר אותו מה סותר אותה, ומה. להלן הסבר על חלק ממוסרי המוסר האצילים הללו. שפה: פירושו לעצור ולהתרחק. באשר למינו

ח: שליטה עצמית ברצונות וגחמות, והימנעות מכל גילויי הבזבזנות בהנאות, מתינות והסתפקות במה שמבסס את חיפוש אחר מה שמקשט אדם, שמירה על כללי

התנהגות ודחיפה במשמעת. אבירות הלשון נ' במתיקותו ובדיבורו הטוב, ובאבירות הכסף להוציאו בצורה נכונה גם אבן אל-קייים עשה גבריות בשלוש דרגות, אבירות האדם עם עצמו, אבירותו עם הבריאה, ואבירו עם הבריאה. האמת - תהילה לו. [בין החדית'ים המציינים את הבריאה הזו, מה שסיפר אנוס בן מאליק בחדית' החלש, בסמכות השליח - יהי תפילות ה' ושלוש עליו -:] (זהו אבירות לאח שישמע לאחיו כשהוא מדבר עמו, וליוו

י טוב לעמוד לאחיו אם נחתך הסנדל שלו) בעצמו, ויתן להם מה שיש לו; כדי להשיג את אושרם, הוא, כבודו, אומר: (והם נותנים עדיפות לעצמם, גם אם יש להם צורך מיוחד) ויש הרבה צורות של אלטרואיזם, ודוגמאות רבות לכך היו. הנזכר בהדרכה הנבואית ועליו ה

שלוש - כאשר הנביא - יברך אותו ה' ויתן לו שלום - עליו. אחר מה שראה עליו ואישר זאת בריאת הענוה יצירת הענוה. מתמצה: על ידי ידיעת האדם את ערכו שלו ואי היותו יהיר

והבל, כך אדם משפיל את עצמו עם כל האנשים, הצעירים, הבקיאים ביותר או המבוגרים ביותר בניסיון. הקב"ה גידל אותו). יצירת נחת ונחת מוגדרת על ידי שביעות רצון: על ידי ייאוש ממה שיש בו. ידי אנשים, והסתפקות במה שהקב"ה - כבודו - נתן ונתן, זה ההיפך מת

אוות בצע. לא לכעוס על מה שקבע הקב"ה, ומי שמרוצה מהקב"ה. מרוצה ממנו - תהילה לו. לעבוד על תיקון זה. להוט על ידע והדרכה יחד, כמו לקחת שייח מוסלמי או מורה אדוק. חברות טובה. מתערבבים עם אנשים, רוכשים את כל מה שטוב, והימנעות מכל מה שרע. שיפור הפנים לפני התופעות. מאבק, ואימון עצמי על מוסר טוב. התר

עמדת המוסר האציל באסלאם. חק מכל מה שמזמין את הנשמה למידות רעות ונימוסים רעים. כוונה ומחויבות קריאת הנביא - יהי רצון ושלוש ה' - התחילה מהעובדה שהיא קוראת למוסר אצילי. מעשים טובים הם הבסיס לבניית החברה, והוא אחד החשובים ביו

תר דברים שהדת האסלאמית דורשת. המשימה שלו היא ללמד אנשים

מוסר טוב, וזה אינדיקציה למעמדם הגדול בשריעה האסלאמיתסגולות של מוסר טוב למוסר האציל יש סגולות גדולות, וחוקרים הזכירו אותם באמצעות

הקוראן הקדוש והסונה של הנביא, ונציין כמה מהם באמצעות הדברים הבאים: מוסר מכרם הם בין הפעולות שמכניסות מוסלמי לגן עדן, ואכן הם בין הפעולות המובילות גן העדן העליון, בגלל אמרתו - עליו השלום והברכה - : גן עדן הוא למי שמשפר את אופיו . נימוסים טובים הם סיבה לאהבתו

של אלוהים הכל יכול לעבדיו, וזאת בשל אמירתו עליו השלום והברכה: "האהובים ביותר מבין עבדי ה' לה' הם בעלי המידות הטובות ביותר. טוב. נימ

וסים הם סיבה לאהבת השליח, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, ולהיות קרוב אליו ביום התקומה, וזה משום דברו - עליו תפילות ושלוש:- (אנכי מי שהם. היקרים ל

י והקרובים אליו ביום התקומה יהיו בעלי נימוסים טובים, והשנואים עלייך ביותר והרחוקים ממני ביום התקומה יהיו הפטפטנים, המתלהמים והמתנשאים. אמרו: הו שליח ה'! הפטפטנים והקשוחים לימדו אותנו, אז מה הם אלה

שהם תאופיק? אמר: המתנשא נימוסים טובים יהיו הכבדים ביותר בסולם ביום התקומה, שכן הוא, ה' יתברך וישן לו שלום, א

מר: (אין דבר בסולם כבד יותר מטוב אופ

י). - יהי רצון תפילות ה' ושלום עלי-: (אכן, אדם יכול להגיע, באמצעות מידותיו הטובות, לרמות של מי שמתפלל בלילה וצום ביום) נימוסים אצילים הם

מהטובים ביותר. מעשי המשרתים, לחדית הנכבד: בשתי תכונות, הם קלים יותר בגב וכבדים יותר בקנה מידה מאחרים. הוא אמר, "כן, שליח האלוהים." אמר, "יש לך נימוסים טובים וממושכים. שתיקה, כי על ידי מי שנשמתי [בידו, מה עשו יצורים עם הדומים להם

אתיקה היא התואר של עמים, והיא נקראה על ידי דתות שונות, שכן היא תכונה חשובה ובסיס לכל ציוויליזציה המבדילה אותה משאר הציוויליזציות, ואמצעי להתמודדות בין אנשים. אמר נסיך המשוררים אחמד שאוקי: רק לאומות יש מוסר כל עוד הן נשארות. אם הן אינן

, המוסר שלהן נעלם. יש תפקיד גדול למוסר בשינוי המציאות, אז הנביא אמר, "נשלחתי למוסר מושלם." באמצעות החדית' המכובד הזה, הנביא עליו השלום והברכה, מאשר שהסיבה ותכלית שליחותו הוא רוצה לשכלל את המוסר עבור אומתו האסלאמית,

כי נימוסים טובים והקפדה עליהם פותחת את הדרך לאדם לאושר, נחת ונחת. העולם הזה והעולם הבא. הוא מבדיל כל אדם מאחרים, וזהו מעשה פולחן שבאמצעותו מוסלמי מתקרב

אל אדונו. נימוסים אצילים, בין הבולטים מבין הגימונים האצילים שיש להחזיק בהם הם: נחת, שביעות רצון, צדקנות, חסד, יושר,

מהימנות, סבלנות, סובלנות, סבלנות, אומץ, סבלנות, התלבטות, נדיבות, מתינות, אלטרואיזם, צדק, צניעות, הודיה, ושמירה על הלשון והגוף. שורה, נאמנות, צניעות, ענווה, כבוד, כוח, שיתוף פעולה, סובלנות, עשיית טוב, התרחקות מרע, עזרה, כוונות

טובות, הימנעות מפגיעה באנשים, ציות להורים, הפצת אהבה, לכסות, לשמור סודות, לשמור על דת, להתפלל ולהיות קרובים לאלוהים, ולהרחיק מרכילות ולשון הרע וקללות

אנשים. מאפייני המוסר האצילי: לא לשפוט מעשים לפי המראה שלהם בלבד, אלא להתבונן בכוונות ובמטרות, כדוגמת אמירת הנביא עליו השלום: (המעש

ים הם רק לפי כוונות). שיהיה איזון בין דרישות הנפש והגוף, לפיו אדם מספק את רצונותיו בהתאם למסגרת

החוקית, וכן למסגרת המוסר, כך אמר הקב"ה: "אמור: מי אסר את עיטורו של אלוהים שהוציא לעבדיו ולטובת הטוב". המוסר האסלאמי מתאפיין בקלות ובגמישות, שכן הם תקפים לכל מקום וזמן. עקרונות המוסר מבוסס

ים על תועלת לנפש, ריצוי הלב והובלת האדם לדרך הנכונה בה אושר, טוב ונוחות עצמית. כמה יפה לנוער שלנו בחברות הערביות והאסלאמיות שיש להם מוסר טוב כל כך, במיוחד בתקופתנו שבה הטכנולוגיה המודרנית התפשטה, ובמידה רבה הכריעה את העולם הזה

והפכה אותו למוקד קטן, כמו גם לחפיפ

ה של המערב. תרבויות ומנהגים על החברות הערביות שלנו. אתיקה, השומרת על הנוער והחברות שלנו מלפול מוסר אצילי לאור הקוראן והסונה. לחטא וברורות, כפי שאנו מרומם אותם ומצטיינים מול עמים אחרים

וערכו לערבים בכל עת

השבח לה'. אנו משבחים אותו, ומבקשים את עזרתו ומחילתו, ומבקשים מחסה בה' מרעות עצמנו ומרעות מעשינו. מי שאלוהים מנחה, אין להטעות אותו, ומי שמטעה, אין לו מדריך, ואני מעיד שאין אלוהים מלבד אלוהים, ואני מעיד שמוחמד הוא עבדו ושליחו.

הגדרת אתיקה

האתיקה היא ריבוי המוסר - על ידי הכללת הלאם ושתיקתו :- דת, טבע ומזג, ומציאותו - כפי שאומר אבן מנצור :- "זהו דמותו הפנימית של האדם, והיא נשמתו והספציפית שלו. תיאורים ומשמעויות, באותו אופן כמו הבריאה בגלל דמותה הנראית לעין."

אל-ע'זאלי אומר: "הבריאה היא גוף מבוסס היטב בנפש, שממנו מתבצעות פעולות בקלות ובצורה חלקה, ללא "צורך במחשבה והתלבטות".

מכאן אנו יודעים שאדם זוכה לשבח רק על הנימוסים הנובעים מנפש טובה ומרצון טהור.

כמה חוקרים אמרו: "משרת אינו מסתיר מיטה טובה מבלי שאלוהים ילבש את גלימתה, ולעולם אינו מסתיר מיטה". רעה מבלי שאלוהים ילביש אותו בגלימתה.

משורר אל-עראג'י אומר:

הו יהיר, שנה את האופי שלו

בין יצוריו יש לשון הרע וחנופה

לחזור לאמת אם אתה זה שעשית את זה

הבריאה גוררת אחריה הבריאה

אחר אומר:

ולא משנה מה יש לאדם של הבריאה

.ואם נסתר מהעם, ידוע

:לכן מי שחייב ליצור, ועושה עבור אחרים, חוזר במהירות ליצירתו ולטבעו הקודמים, כדברי אל-מותנאבי

והאפקט המהיר ביותר שגרם לשינוי

תתנהג בדרכך שלך נגד זה

האתיקה מוגדרת כחוקה המכילה את כללי ההתנהגות המבססים את הערכתה על טוב ורע.

השיפוט המוסרי הוא שיפוט על התנהגות הפרט והקבוצה, והשיפוט כאן מבוסס על שני ערכים; הם: יופי וכיעור, והם תלויים במקור השופט אותם, ובאיסלאם: "היפה הוא מה שהחוק עושה יפה, והמכוער הוא מה שהחוק לא "מאשר או מאשר".

מאז תחילת ההיסטוריה ושלביה, הייתה לאדם הערכה קבועה וברורה של כמה תכונות. כגון שקר, צביעות, גניבה ומרמה ועוד מאפיינים שהאדם דחה באינסטינקט השקול שלו, וזה מראה שיש לאדם נטייה מוסרית; מולד בזה שהוא לא משתנה ולא משתנה עם חלוף הזמן. היחס של אנשים לאומץ, סבלנות, יושר וצניעות בימים עברו זהה לעמדתם עכשיו, והוא יישאר כפי שהוא ב- עתיד.

וחברות אנושיות לאורך הדורות הגנו על עצמן ושמרו על הישות שלהן מפני אלו המנסים לפגוע בחברה ובישות שלה, על ידי קביעת חוקים נוקשים שאנשים פועלים לפיהם בתוך החברה; חוקים אלו יהוו עבורם אמת מידה מוסרית בהתנהגותם ובמעשיהם.

אולי חוקי "חמוראבי" נחשבים לאחד מחוקי המוסר החיוביים העתיקים והידועים ביותר, המאששים את נטיית האדם תמיד ולתמיד לכיוון המוסר, לשמרו ולהגן עליהם. יש חברה שאין לה תכונה, אפילו לרוב השבטים הפרימיטיביים יש מספיק תקנות וחוקים כדי לשמור עליהם סדר וביטחון.

אולי המהרהר באמירתו - העליון :- "ואז אכלו ממנו, ונראו רעותיהם לשניהם, והתחילו לריב על עצמם ממה שמותר להם." עליו השלום - ואשתו.

הנטייה האתית קשורה קשר הדוק לנטייתו הדתית של האדם אין דת ללא מוסר ואין מוסר ללא דת הלכידות ביניהם הכרחית. כי כל אחד משלים את השני; כי שליח האלוהים - יהי רצון ושלום אלוהים - אמר: ((נשלחתי למוסר מושלם)), זה כאילו דת היא מוסר.

בסמכותו של אל-נוואס בן סימעאן - היא ה' מרוצה ממנו - אמר: שאלתי את שליח ה' - יהי רצון ה' ושלום עליו - על צדקה וחסא, אמר - יהי תפילת ה' ושלום. עליו :- ((הצדקה היא בעלת אופי טוב, והחסא הוא מה שמתנדנד בחזה (שליך ואתה שונא שאנשים יגלו על כך)).

מונה הייתה קשורה קשר הדוק לאתיקה; המאמין הוא בעל אופי טוב; לאמירת שליח ה' - עליו ה' תפילות ושלום :- ((המאמין אינו מושמיץ או מקולל, או מגונה או מגונה)). מסופר על ידי אל-תירמידי ואל-חכים.

אל-תירמידי סיפר בסמכותו של אבו אל-דרדא' - יהי רצון ה' ממנו - שהנביא - יהי רצון ושלום ה' - אמר: "אין דבר כבד יותר בקנה המידה של המאמין ביום. של תחיית המתים מאשר נימוסים טובים, ואלוהים שונא אנשים מגונים ומגונים." ואלוהים שיבח את נביאו האצי.

(ל על נימוסיו הטובים; הוא אמר: "ואת בעל אופי גדול" (אלקלאם).

ולנימוסים יש מעמד גדול וגבוה בדת האסלאם, אבן אל-קאים אמר: "דת היא כולה יצירה, אז מי שמגדיל אותך "באופי, הוא מגדיל אותך בדת".

ישנם טקסטים רבים בקוראן ובסונה המסבירים את סגולותיהם של נימוסים טובים, מעוניינים במוסר אצילי, משבחים את בעלי נימוסים טובים ואוסרים עליהם להתאפיין בשווים להם.

[אלוהים הכל יכול אומר, משבח את טובת יצירתו ואת חותם שליחיו: "ואתה בעל אופי גדול" (אלקלאם).

ישנם פסוקים רבים הקוראים למוסר טוב. בין זה אמרו - העליון - : "קח את הסליחה והצווה על הטוב והסתלק [מהבורים] אלעארף".

בין אנשים, ומי שעושה את זה הוא ניצול לרעה של המחלהמואָר

הסונה גם הראתה את השכר הגדול למי שהתאפיין במוסר אצילי. בין הדברים שהוזכרו על כך היא אמרתו - יהי רצון ושלום ה': "הלידה היא טובה"; פורסם על ידי מוסלמי

בין זה אמרו - יהי רצון ושלום ה' - : ((אין דבר כבד יותר בקנה מידה של המאמין ביום התקומה מאשר נימוסים (טובים, ואלוהים שונא אנשים מגונים ומגונים

בין זה אמרו - יהי רצון ושלום ה' - שנשאל על מה שמכניס אנשים יותר לגן עדן, ואמר: ((יראת אלוהים ואופי טוב

ובסמכותה של עיישה - יהי רצון ה' בה - שהנביא - יהי רצון ושלום ה' - אמר: "המאמין זוכה, בזכות נימוסיו "הטובים, לדרגת צם העומד

זה, והנימוסים הטובים והראויים לשבח שהאסלאם קרא ורצה ודחף, ודחף לאמץ אותם - רבים, ובין החוקרים יש מי שייחסו אותם לארבעה עקרונות; הם: חוכמה, צניעות, אומץ וצדק

בין המוסר האסלאמי ראוי לשבח

סבלנות, סובלנות, טוב לב, נדיבות, צניעות, ענווה, אומץ לב, צדק, נדיבות, מילוי צרכים, השפלת מבט והימנעות מפגיעה, יושר ואמת, רחמים ונאמנות, שטף בפנים וחביבות הדיבור, הקשבה ומחשבה טובה. , יראת כבוד לגדולים, מענה להזמנות, פיוס בין אנשים, נחישות נעלה, אלטרואיזם וקבלת המתנה. מחשבות אלגברה והתחשבות ברגשות ואחרים

המוסלמים מצאו את הדוגמאות הנפלאות ביותר של יופי של אופי, טוב לב ויחס טוב; לכן הם היו אדוני האומות, מוקד תשומת הלב, ועמדתם של מודלים לחיקוי כא

שר דבקו במוסר הרם, והאימאם והדוגמה שלהם בכך היה שליחם האציל - יהי רצון תפילות ה' ושלום עליו - אחר כך חבריו הנכבדים, ואלה שהלכו אחריהם בטוב

וכאשר אנו מדברים על סגולות המוסר, אנו רואים צורך לדבר על מי שנשלח לשכלל את המוסר האציל אשר תיאר אדונו - העליון - באומרו: "ואת בעל אופי גדול" [אלקלאם: ד], ודמותו הייתה הקוראן; הוא מקיים את מצוותיו, ונמנע מאיסוריו, שבהם משולבים כל המעלות והכבוד

אז, האתיקה של השליח היא ספר עבורנו

ומצאנו בו את מירב רצוננו

והכבוד שלנו בלי דת הוא השפלה

שמואל מוסטפא הוביל אותנו

אז מה לגבי המוסר שלו - יהי רצון תפילות אלוהים עליו השלום - אנחנו מדברים? מדברים על ג'וד? הוא, יהי רצון ה' ושלום עליו, היה הנדיב שבאנשים, מעולם לא נשאל על דבר ואמר: לא, ובא אליו אדם ונתן לו כבשים בין שני הרים, אז חזר אל עמו. ואמר: הו עמי, אמצו את האיסלאם; מוחמד נתן נתינה מבלי לחשוש מעוני הרים.

או שמא אנחנו מדברים על רחמינו וחמלתנו כלפי עמו ואמרתו - עליון :- "ודאי בא אליכם שליח מעצמכם, אדיר לו (כפי שהתכוונתם, ומשתוקק שתשלימו עם נשמות התשובה).

או שאנחנו מדברים על החלום שלו ועל הסליחה שלו האם אנשים חלמו, או שאנחנו מדברים על האומץ שלו האם הוא - עליו ה' תפילות ושלום - האמיץ באנשים, א

ו שמא מדובר בצניעותו האם הוא - יהי רצון ושלום ה' - צנוע יותר מהבתולה בקהותיה, או שמא מדובר בצניעותו? הוא היה דוגמה לכך, אף על פי שהוא אדון האנושות, או שמא אנו מדברים על אהבתו לחבריו, על חסדו כלפיהם, על העליזות בפניהם, על השאלה על תנאיהם, על חסדם ועל מחשבותיהם

(אכן הייתה לך דוגמה טובה בשליח אלוהים לאלה שקיוו לאלוהים וליום האחרון וזכרו" (אל-אחזב):

מעמד המוסר באיסלאם

למוסר סגולה יש מעמד גבוה בדת ה', ויש להם קשר חזק עם עוצמתה וטובת האמונה, וחסידות האדם ודבקונו בשרעיה, וההשפעה הגדולה ביותר על עוצמת האומה ואחדות שורותיה. , ומכיוון שניתן לרכוש מוסר; היה חשוב לדבר על האמצעים לרכישת מוסר סגולה

אין ספק שהדבר הכבד ביותר על טבע האדם הוא לשנות את המוסר שהנשמה טבועה בו, אבל זה לא בלתי אפשרי ולא בלתי אפשרי, אלא יש סיבות ואמצעים שבאמצעותם אדם יכול לרכוש נימוסים טובים. הוא כולל את הדברים הבאים:

שלמות הדת: ענין האמונה גדול, ועניינה גדול. התנהגות - ברוב המקרים - היא פרי מה שיש לאדם במחשבה, מה הוא מאמין באמונה ומה שהוא חייב בדת, וסטייה בהתנהגות היא תוצאה של פגם באמונה

תפילה: תחינה היא דלת גדולה. הנביא - יהי רצון ושלום ה' עליו - היה עניו מאוד לאדונו, וביקש ממנו להעניק לו נימוסים טובים, והוא נהג לומר בתפלת הפתיחה: "הו אלוהים, הדריך אותי למיטב המוסר. איש לא מנחה את הטובים שבהם חוץ ממך, והסר ממני את הרעים שלהם.

הוא עליו השלום והברכה, אמר: ((הוי אלוהים, חס ממני את תועבותיהם של מוסר ותשוקות, מעשים ומחלות)), והוא נהג לומר: ((אללה, אני מחפש בך מקלט מחוסר יכולת ועצלנות, פחדנות, זקנה וקמצנות, ואני מחפש מקלט ((בך מעונש הקבר. , ומניסיונות החיים והמוות

מאבק: זאת משום שנימוסים טובים הם מעין הדרכה שאדם מקבל בהשתדלות, אמר הקב"ה: מידות טובות, קרה לו הרבה טוב, ודחה ממנו רע גדול

ש לי שוב. אחריות: על ידי ביקורת על העצמי אם הוא מבצע מוסר ראוי לגינוי, ולגרום לו לא לחזור לשום דבר אחר את המוסר הזה, לוקח את זה עם עקרון השכר אם זה נעשה היטב, ולוקח את זה עם עקרון הענישה אם הוא מדשדש ונכשל

הרהרו בהשפעותיהם של נימוסים טובים: הכרת הפירות של דברים, והפעלת ההשלכות הטובות שלהם - היא אחת הסיבות הגדולות ביותר לעשות אותם, לייצג אותם

ולחתור אליהם. אם אדם חפץ במוסר אצילי, ומבין ש זה אחד הדברים הראשונים שנשמות רוכשות, והשלל היקר ביותר מבין המצליחים, יהיה לו קל לרכוש ולרכוש אותו.

הסתכלות על ההשלכות של אופי רע: על ידי התבוננות בחרטה הקבועה שאופי רע מביא, דאגה מתמדת, שברון לב וחרטה, ושנאה בלבם של אנשים.

היזהרו מייאוש מהשיפור העצמי: יש מי שאם לוקים בהם מוסר רע, חושבים שהעניין הזה הוא מכה קבועה שלא נעלמת, ושזו חרפה שלא תימחק, ויש אלה שאם ינסו להיפטר מפגמיו פעם אחת או יותר ולא הצליחו, מתייאשים מלתקן את עצמם, ועוזבים מנסה לא לחזור לעולם, והעניין הזה ל

א טוב למוסלמי, ולא מתאים לו הכל, אז הוא לא צריך להיות מרוצה מעצמו בלי, ולוותר על הספורט של עצמו, בטענה ששינוי המצב הוא בלתי אפשרי.

העלאת נחישות: מעשה המרץ מצריך רצינות וגאווה, חתירה לנשגב, מחפשת השלמות, והתעלות מעל העניינים הארציים, הקטנוניים והסתמיים. העומקים הנמוכים ביותר אל התחנות הגבוהות ביותר של תהילה ואושר.

אבן אלקיים אמר: "מי שיש לו שאפתנות גבוהה, ומשפיל את עצמו, מאופיין בכל דמות יפה, ומי שמתקרב ומצף על "נפשו, מאופיין בכל אופי של רע".

סבלנות: סבלנות היא אחד היסודות המוסריים שעליהם מתבסס אופי טוב. סבלנות מובילה לסבולת, דיכוי כעס, איפוק של פגיעה, סובלנות, סבלנות, טוב לב, ונטישת פזיזות וחיפזון.

צניעות: היא מובילה להימנעות מרשעות ומדברים מכוערים בדיבור ובמעשה, והיא מובילה לצניעות; זה ראש כל טוב, והוא מונע מגונה, קמצנות, שקר, לשון הרע ורכילות.

אומץ: הוא מוביל להערכה עצמית, התעלמות מתלונות, העדפה למוסר גבוה והגינות, ולהקרבה וטל, שהם אומץ הנפש, וכוחה להוציא את האהוב ולהיפרד ממנו. אותה מחוסר שיקול דעת.

צדק: הוא מוביל למיתון המוסר, ולתיווכו בין שני הקצוות של ע

ודף ורשלנות; הכוונה היא ליצירת נדיבות, שהיא תיווך בין קמצנות ופזרנות, ויצירת ענווה, שהיא תיווך בין השפלה ויהירות, ויצירת אומץ, שהיא תיווך בין פחדנות ופזיזות, לבין הבריאה. של חלום, שהוא תיווך בין כעס, השפלה ונפילה עצמית.

האנושות ורהיטות, הימנעות מזעף ומזעף פנים: אבן היבאן אמר: "זוהר הוא הנצחת חוקרים, ומזג החכמים, כי בני האדם מכבים את אש העקשנות, ושורפים את ז

"עם השנאה, ובו חיסון. מן העובר והצלה מן השליח

התעלם והתעלם: זהו אחד ממוסרי המוסר של הגדולים והגדולים, וזה מה שעוזר לשמור ולמשוך חיבה, ולסיים את העוינות ולהנציח את השנאה.

החלום: לחלום הוא אחד האצילים שבמוסר, והראוי לו ביותר הוא לאנשים בעלי הבנה. בגלל בטיחות הכבוד, נוחות הגוף, החיפוש אחר שבח, מגבלת החלומות והריסון העצמי כאשר הכעס משתולל

מהבור: מי שמתרחק מהבור, שומר על כבודו, מקל על עצמו, ובטוח מלשמוע מה פוגע בו, אמר הקב"ה: "קח [מחילה ותצווה על טובות וסובבו זה מזה. " אל-ערף:

להתעלות מעל הקללה: זוהי צורה של כבוד עצמי ואנרגי

ה גבוהה. איש מהקוריים אמר: אני לא חושב שמואוויה הכעיס אותו אי פעם. כמה מהם אמרו: אם אתה מזכיר את אמו, הוא כועס מליק בן אסמא אלמונא אלקורשי אמר

: אני מכעיס אותו אם אתה עושה אותי עבד, כך הם עשו. אז בא אליו במהלך העונה ואמר לו: מפקד המאמינים, עניך דומות ל- עיני אמא שלך הוא אמר: כן, הן היו שתי עיניים שתמיד העריצו את אבו סופיאן.

לזלזל בעברייך: זוהי צורה של גאווה וכבוד, ורצוי להיות יהיר ולהעריך

מסופר בסמכותו של מוסעב בן אל-זובייר - ישמח ה' עמו - שכאשר ישב מושל עיראק יום אחד לתת לחיילים, וציווה על קריאתו, הוא קרא: איפה עמר בן ג'רמוז - והוא. האם זה שהרג את אביו אל-זובייר נאמר לו: הוי נסיך, הוא הופרד בארץ, אז אמר: או האם הבורים חושבי

ם שאני קושר אותו - כלומר: אנקום בו - עם אבו עבדאללה? אז תן לו להיראות בטוח, כדי שהוא ייקח את המתנה שלו במשורה, אז האנשים חשבו שזה יהיר

שכחת הנזק: על ידי שכחת נזקו של מי שפגע בך. לנקות את לבך אליו, ולא להיות בודד בו, כי מי שזוכר את ההתעללות של אחיו, אתה לא מתאר את חיבתם אליו, ומי שזוכר את ההתעללות של אנשים כלפיו, לא טוב לו לחיות איתם; תשכח ממה שאתה יכול לשכוח

סליחה, סליחה והיענות להתעללות באדיבות: זוהי סיבה למעמד גבוה, העלאת דרג, ויש בה שלווה, שלווה, - מתיקות, כבוד עצמי וכבוד, ומעלה אותו מלהתרפא על ידי נקמה, שאין בה כלום בראיון ובנקמה

נדיבות: נדיבות היא אהבה ושבח, כשם שקמצנות היא ראויה לגינוי ונדיבות נדיבות מביאה חיבה, שוללת איבה, זוכה לזכרון יפה ומסתירה פגמים וחסרונות

שכחת חסד וחסד לאנשים: זו דרגה גבוהה, ודרגה גבוהה, והיא לשכוח מהי החסד בא ממך, אפילו כאילו לא באה. כדי שהוא יהיה בטוח מטובתם והתרוממותם של אנשים, ועל מנת לזכות בהצטיינות אחרים גבוהים יותר

להיות מרוצה ממעט אנשים, ולעזוב מבקשים מהם לעשות כן: בכך שהם לוקחים מהם את מה שקל להם, ושהם עצמם עמדו בסובלנות ובבחירה, ולא לגרום להם לסבול

מצוקה ומצוקה. הוא - העליון - אמר: "קח את סליחה וציווה על טוב וכבוד" מהם - בפסוק זה: "ציווה ה' לנביאו "לקבל מחילה ממוסרי האנשים

כ"ד - ספירת השכר עם הקב"ה - הקב"ה -: עניין זה הוא אחד העוזרים הגדולים ביותר ברכישת מידות טובות. על רכישת מידות המוסר, ומה שיתקל בו כך יהיה לו קל

הימנעות מכעס: כי הכעס הוא גחלת הבוערת בלב, וקוראת

לכוח, נקמה וריפוי. בסמכותו של אבו חוריירה - יהי רצון ה

קב"ה בו - אמר: בא אדם ואמר: שליח ה', ייעץ לי. אמר - תפילת ה' ושלום עליו -: "אל תכעס. "ואז הוא חזר מספר פעמים, הוא אמר: "אל תכעס

אל-מווארדי אמר: "מי שיש לו עיסה איתנה ותקיפות חזקה צריך לקבל את כוח הכעס באמצעות סובלנותו ולהדוף אותו, ולפגוש את הסיבות לרוע שלו בתקיפותו ולהדוף אותם, כדי ששיג את העתיד. של טוב, ותהיה מרוצה "מהתוצאה הטובה

הימנעו מוויכוחים: כי ויכוח מלבה איבה, מוליד מחלוקת -

, מוביל לשקרים וקורא לריפוי מאחרים.אם הוא נא

לץ להתווכח, אז שיהיה ויכוח רגוע כדי להגיע לאמת, ותן לזה להיות. בצורה הטובה והעדינה ביותר, אמר אלוהים הכל יכול:

המלצה על נימוסים טובים: על ידי הפצת סגולותיהם של נימוסים טובים, אזהרה מפני מוסר רע, ייעוץ לסובלים בנימוסים רעים ועידוד נימוסים טובים.

קבלת עצות מכוונות וביקורת בונה: זה מה שעוזר ברכישת מוסר סגולה, וזה מניע אותנו לנטוש את המוסר שנפל. עד שישלים את כבודו, גבריותו הושלמה, וחסדיו מוגבלים

אדם עושה את העבודה המוטלת עליו במלואה: כדי שיהיה בטוח מפני נזיפה ונזיפה, מהשפלה של התנצלות, מחוסר שביעות רצון עצמית וממוסר ירוד.

קבלת טעות אם היא מתרחשת, והקפדה לא להצדיק א

ותה: זה סימן למידות טובות, וסימן לשאפתנות גבוהה, אז היא מכילה ביטחון משקר ומחלוקת; כניעה לטעות היא סגולה המעלה את מעמד בעליה.

כורח החסד: אמר - עליו השלום והברכה: ((אמנם אין עדינות בדבר המקשה, ואין מסירה מכלום אלא שהיא "מבזה)). ואמר: "אלוהים אדיב ואוהב עדינות בכל עניין

נחיצות הענווה: במציאות, ענווה היא מתן כבוד, חסד ואדיבות למי שראוי לכך.

השימוש בנימוס: אנשים נוצרו למפגש, לא לבידוד, להיכרות, לא להכחשה ולשיתוף פעולה, לא בשביל שכל אחד יהיה לבד עם מתקני חייו, ולאדם יש סימפטומים פסיכולוגיים; כמו אהבה ושנאה, שביעות רצון וכעס, הסכמה ואי הסכמה.

אם ימשיך אדם לחשוף בפני האנשים את כל העניינים הללו המובאים בפניו בכל עת ובכל מקרה, תופרע הפגישה, לא תתקיים היכרות, וידיים יימשכו משיתוף פעולה.

מתוך חכמת אלוהים ביצירתו הוא הכין את האדם לנימוס שבעזרתם יתגונן מפני מה שגורם להצטלבות, או קורא לרשלנות.

ונימוס מתייחס לפגישה טובה, דיבור רך והימנעות ממה שהוא מרגיש שנאה, כעס או גינוי, למעט מקרים שבהם עדיף להבחין בכך מאשר להסתיר זאת.

נחיצות היושר: לכנות יש השפעות מועילות ויתרונות רבים. אמת היא מעשה טוב שמוביל את בעליו למעשים טובים, שכן היא עדות להתנהגות טובה, לטוהר מצפון, לנחישות נעלה ושליטה על השכל.

הימנע יותר מדי מאשימה ונזיפה במי שפגע: לא טוב שהחכם יפזר להאשים את הפוגע, במיוחד אם העבריין בור, או שהוא מאלה שנעלב רק לעתים רחוקות, כיון. הרבה האשמה מובילה לכעס ולקשיחות של אופי.

הימנעו מריב עם אנשים: להכריח אנשים להתאהב בהם

, ולהיחשף לפגמים ולקריצות שלהם - מה שמוביל לאיבה ומבלבל את הלב, ולכן המוסר מתדרדר בהתאם. אלא, זה מוביל לכך שאנשים מחפשים את הפגמים של האדם ההוא.

שאדם שם את עצמו בעמדת יריבו: זה מצריך חיפוש ת

ירוצים, הימנעות מאכיפת כעס, והימנעות מחוסר א

מון. כדי להתעדכן בתאריך חשוב, או להיות חולים אחד עם השני, או כך, אם אנו מעמידים את עצמנו בעמדת היריב, נמצא משהו מוצדק לעשות, אז אנו נופלים בהתעללות ובורות, ונשמור על שלוותנו ועל החלום שלנו

שאנשים ייקחו לעצמם מראה: זה משהו שאדם עושה טוב ומאמץ, אז בכל פעם שהוא שונא את זה ובורח מזה מבחינת אמירה, עשייה או יצירה, עליו להימנע מכך

אם אתה אוהב את האופי של אדם

להיות כמו שאתה אוהב

לא לתפארת ולכבוד

אם אתה בא אליה, מצעיף אותך

ליווי אנשים טובים ובעלי מוסר סגולה: עניין זה הוא אחד הדברים הגדולים שמטפחים מוסר טוב ומושרשים בנפש

נבדלים כלפי אנשי החלום, המידות הטובות ואנשי הגבריות: אם אדם נבדל עם האנשים הללו, ופוגש אותם ומבקר אותם לעתים קרובות יותר - גם אם אינו מלוו

. ש מי קרא להם ופינק אותם.ה אותם כל הזמן - הוא חדור במוסר שלהם, ועוקב אחריהם

שאדם מרוויח מכל המתערבב עמו ועם חבריו: בעל התבונה צלולה ונחישות גבוהה מיטיב כל מי שמתערבב עמו ובחברו, גמור ולא מושלם, רע וטוב, נטול אבירות שופע

יישוב הנפש במתינות בזמן שגשוג ומצוקה: טו

ב. לחכם החפץ להגיע למצוינות ולרכוש מידות טובות - להתיישב במתינות בזמן שגשוג ומצוקה

הכרת תנאי האנשים, התחשבות בנפשם והתייחסות אליהם בהתאם: עניין זה הוא עדות להתחשבות טובה בפוליטיקה של העניינים, והתנהגות טובה בהערכת האמצעים הטובים, המסייעת ברכישת מוסר גבוה ושמירה על חיבה ב. לבבות של אנשים

התחשבות בגינוני השיחה והבייביסיטר: זה מה שמטפח חיבה ומפתח מוסר סגול

כורח הצניעות: צניעות היא סונה, שמניעה לעשות את היפה ולעזוב את המכוער. אמר - עליו ה' תפילת ה' ושלום: "הצניעות אינה מביאה אלא טוב". ואמר: "לכל דת י

ש אופי משלה, ואופיו של האסלאם הוא צניעות". ויאמר: "צניעות היא ענף של הדת. אנשי אמונה." ויאמר: אנשים "מדברי הנבואה הראשונה: אם אינך מתבייש, אז תעשה מה שאתה רוצה

הפצת שלום: שלום הוא סיבה לאהבה וחיבה.אם אנשים מפיצים שלום, הם נעשים ידידותיים ואוהבים זה את זה. בסמכותו של אבו חוריירה - יהי רצון ה' בו - אמר

: שליח ה' - עליו תפילת ה' ושלום - אמר: ((אל תכנס לגן עדן עד שתאמין, ואל תאמין עד שתאהב. אחד את השני. האם לא אספר לכם משהו שאם תע

((שו את זה, אתם תאהבו אחד את השניהפיצו ביניכם שלום

שמירה על התפילה: היא סיבה מצוינת לאופי טוב, פרצוף עליז, נפש טובת לב והתעלותה, והיא מעלה אותה מעל העולם, ובתמורה היא אוסרת מגונה ורעות, ונימוס רע. הדברים האוסרים תפילה

צום: בצום, הנשמות מטוהרות, ההתנהגות מתיישרת ומתבססת מוסר גבוה. מתוך רחמים ונדיבות, טוב וחיבור, ועליזות ושטף וכדומה, ובצום, עולה הנחישות, מתחזק הרצון ומשיג ביטחון

קריאת הקוראן בהתבוננות ובזהירות: זהו ספר ההדרכה והאור, והוא ספר המוסר הראשון, והוא מנחה את הישר ביותר, ונימוסים טובים הם בין הדברים שאליהם מדריכי

הקוראן הקדוש. המצוות הגדולות והכוללות שאינן מצויות בשום ספר אחר, ואשר אילו האנושות הייתה נוקטת בהן, הייתה משנה את דרכה, ומאירה את נתיבותיה

היטהרות בציות: היטהרות בציות לאלוהים - האדיר והנשגב - היא אחד הרווחים הגדולים ביותר, אם לא הגדול ביותר, של מוסר סגולה

התבוננות מתמשכת בביוגרפיה של הנביא: הביוגרפיה של הנביא מעמידה בידי קוראה את התמונה הגדולה ביותר הידועה לאנושות, ואת ההדרכה והיצירה השלמות ביותר בחיי האנושות

בהסתכלות על חיייהם של החברים הנכבדים - יהי

רצון ה' מהם: הם דגלי ההדרכה ומנורות החושך, והם אלה שירשו משליח ה' - יהי רצון תפילות ה' ושלום. אותו - הדרכה שלו, אופיו, ואופיו. ומודרך על ידם

קריאת הביוגרפיות של אנשי הסגולה והחלום: קרי

את הביוגרפיות שלהם והתבוננות בביוגרפיות שלהם, המעוררת את הנחישות להצטיין ולכבד את המוסר; הסיבה לכך היא שהחיים של אלה מיוצגים מול הקורא, וזה נותן לו

השראה ללכת בעקבות הדוגמה שלהם וללכת אחר הדוגמה שלהם

קריאת ספרי הצטיינות וספרי מוסר: היא מתריעה לאדם על מוסר טוב, מזכירה לו את מעלותיו ועוזרת לו לרכוש אותן

ראיית העיקרים: הפסוקים הם פתגמים ומילים קצרות משפיעות הכוללות דעה נכונה, שיקול דעת נכון, ואמירה הנובעת מניסיון ומומחיות, וידע בדברים ומהלכם

הכרת הפתגמים הנוכחיים: הפתגמים הם אמירות קצרות, המשווים מקרה גלוי לתנאים קודמים, המשלב את המקרה הקודם והמקרה הקיים דומה

מוסר אצילי בליסן אל ערב

לכל דבר יש קישוט בעולם

והקישוט של האדם הוא שלמות של נימוס

אפשר לכבד אחד בנימוסיו

בנו, גם אם זה היה שושלת נמוכה
תהיה הבן של מי שתרצה ותרכוש נימוסים
השבח שלו הופך אותך לבלתי תלוי בשושלת
הילד הוא זה שאומר שאני כן
לא הילד שאומר שאבי היה
שליטתך הטובה במוסר היא ההתייחסות שלה.

אז תתקן את המוסר של האדם

החלום:

ותרגיש את החלום בכל דבר, וגם לא
אתה ממחר עם מחווה יום אחד לגבר
,ואם אתה לוקה באדם שאין לו יצירה
אז תהיה כאילו לא שמעת ולא אמרת
?ומה אם תחשוב על זה

אני הולך על אבירות ויופי

של השקר השקר

ורחוק יותר בהדר מבני אדם

האהבה:

נשמה שהאהבה לא זורחת בה
זו נשמה שלא יודעת מה זה אומר
הגעת' באהבה
ובאהבה הכרתי את אלוהים

צניעות:

?ומה לא בסדר איתי

.ובין הרכיבות שלהם אין אלא צניעות

.אז זו הייתה התרופה בשבילה

.אם הביישנות נעלמה, אין תרופה

עֲנֵה:

הדבר הכי מכוער שאדם יראה את עצמו

נעלה ונמוך בין העולמות

תהיה צנוע כמו כוכב שמתבונן

על המים כשהם דקים

ואל תהיה כעשן העולה מעצמו

על שכבות האטמוספירה בזמן שהיא לא משמעותית

הסבלנות:

אם המכרסמים שלך פוצצו את דעתי

הייתי סבלני איתך והתקפלתי

באתי אליך בטוב לב

כאילו לא שמעתי ולא ראיתי

כלכלה וסגפנות

להוציא כמה שאתה מקבל

להיות בזבזני ולחיות בה חיים חסכנים

שהרוויחו בחסכנות

אחרי זה היה חסר לו מישהו

צֶדֶק:

אל תעשה עוול אם לא היית מסוגל

חוסר הצדק חוזר לחרטה

העיניים שלך ישנות בעוד המדוכאים קשובים

הוא קורא לך, ועיני אלוהים לא ישנו

סליחה:

ולא להרוג את החופשיים זה כמו לפרגן להם

ולמי יש החום ששומר על היד

אז כיבדת את המלכה הנדיבה

ואם תכבד את הממוצע, תתמרד

וישם את הטל במקום החרב למעלה

מזיק כמו לשים חרב במקום הט

אבירות:

ואדם נמצא רק במקום שהוא עושה את עצמו

אז חפש את הדרגות הגבוהות ביותר בקרב האנשים

שבועות רצון:

שבועות רצון הועילה לי במלוא הדרו

?ואיזה עושר יקר יותר מהמסכה

אז הפוך את זה להון עבור עצמך

ואחרי זה הפכה האדיקות לסחורתנו

צניעות:

נחת וסליחה

אז תן להם לשיר על עושר

,אז, אם אתה סבלני עם אל-מינה

אז היה אסיר תודה, על שנפטרתינו הוא כמו לילה המשחיר את הצדדים שלו

והלילה לא מתבהר בלי הבוקר

אז הוסף את המנורות של דעות גברים

מנורת דעתך מגדילה את אור המנורה

התמדה והתלבטות

היה סבלני בכל ענייניך

ואם תחליט ללכת לפי ההנחיות, אז סמוך

איגוד ושיתוף פעולה

אם הספל מורכב, הוא כן

על ידי שבירת הכעס והכוח האכזרי

היא אדירה ולא שבורה, למרות שהתפזרה

העילפון והריסוק למפוזריואם אתה מופקד על הנאמנות, אז תוציא אותו

מי שנדיב באמון הוא רועה צאנהוא ליווה חסד בכל העניינים, ולכן לא

בן לוויה חוזר בתשובה, ואיש לא מאשים אותו

ואל תטעה במזל הפרה

אז הסמרטוטים הם הרס, והחברותא של האדם היא המבנה

כיבוד אב ואם

לאמא שלך יש זכות אם אתה יודע משהו גדול

לרבים מכם זה קל

כמה לילות אתה מתלונן על המשקל שלך

יש לו אנחות ואנחות מבפנים

במצב, היא לא יודעת קושי

מנחירה שלו, הלב עף

וכמה פעמים שטפה את הפגיעה בשבועתה

והחדר שלה מיועד רק בשבילך שתהיה לך מיטה

והיא פודה אותך ממה שהיא מתלוננת על עצמה

ומהחזה שלה אתה שותה

וכמה פעמים היא הייתה רעבה ונתנה לך את מזונותיה

רוך וחמלה כשהיית קטן

איבדת את זה כשעשית את זה בחוסר ידיעה

וזה לקח לך יותר מדי זמן, וזה היה קצר

וואו למי שיש לו שכל ועוקב אחר גחמות

אוי לעיוורי הלב כשהוא רואה

ובלעדייך

אתה עני כשאתה מתפלל

קרבנה משפחתית

והשפלה ואומנות גרועה

איבה עם קרובי משפחה, גם אם היא מוחלטת

אבל נחמו ושכחו את חטאיו

להחזיר לי אותו יום אחד

.עבדאן ואסיל אינם שווים בשיפוט

קרוב שחותך את הקרבה

:נדיבות, טוב לב וטוב לב

.והטעויות של האדם מופיעות באנשים דרך הקמצנות שלו

ומכסה אותו מכל נדיבותו

להיות מכוסה בגלימות הנדיבות, כי אני

אני רואה שכל פגם ונדיבות מכסה אותו

תודה:

.הוא הודה לה' בשבח גדול

.הוא הודה לשליטים בכנות של נאמנות

.הוא הודה לעמית על הפרס הטוב

ומודה לבעל על טוב לבו

:כנות

.יש להם את החסד והחסד שלי

.אז, החסד ביותר לא ייקח את האויבים ממני

הם חיפשו את התלוש שלי ואני נמנעתי ממנו

והם התחרו איתי, אז הרווחתי את הרם

:לקוות

אין טוב בייאוש, הכל טוב בתקווה

מקור האומץ והאומץ בגבר

אני מתדלק את עצמי בתקווה להשגח

החיים לא יהיו קשים ללא מרחב התקווה

:עובד קשה

ומי שרוצה התעלות בסליחה בלי עייפות

הוא בילה ולא הבין זאת

.השאלה מגיעה רק לאחר שאלה כואבת

ואין המוות שלם אלא למי שסבל

:אינטימיות ואחוה

דאגות גברים בעניינים רבים

.בעולם הזה, האשליה שלי היא חבר מועיל

להיות כמו נשמות בין שני גופים מפולגים

.אז גופם הוא שני, והרוח היא אחת

:בחירת חברים

.אחיך הוא זה שמתאמץ איתך

.ומי שמזיק לעצמו להועיל לך

.וכשהזמן מטיל ספק, הוא סדוק אותך

פיזר אותו כדי לאסוף אותך

:תוֹכָה

אם בכל דבר אתה גנאי

חבר שלך שלא נפגשת איתו אתה לא נוזף

ואם אתה לא מרבה לשתות על השבט

אתה צמא ואיזה אנשים מנקים את שפם

חי לבד או התחבר לאחריך, בשבילו

מי שחטא אחת ולתמיד

:להפחית דיבור

שתיקה היא שלום ואולי

המילים זרעו איבה ופגיעה

אם אי פעם תתחרט על שתיקתך

כדי שתצטער על דיבור כל כך הרבה

צוחק וצחוק

תננח את מזגך הזועף

לקלל ולהצדיק את זה בבדיחה כלשהי

אבל אם אתה נותן לו בדיחה, תן לזה להיותכמה מלח ניתן לאוכל

התחשבות:

הנצח מעניש אותי, והסבלנות מנחה אותי

והפרנסה שכנעה אותי, והייאוש העשיר אותי

ונתת לי נסיונות ימים

עד שאסרתי את מי שאסר עלי

דיכוי עצמי של תשוקה

נשמה שהאהבה לא זורחת בה

זו נשמה שלא יודעת מה זה אומר

אני, באהבה, הגעתי לאחיין

ובאהבה הכרתי את אלוהים

שמור בסוד

שום סוד לא נשמר על ידי מי שיש לו ביטחון עצמי

וסוד בחירת העם נסתר

הסוד בעיני הוא בבית שיש לו מנעול

המפתחות שלו אבדו והדלת אטומ

שמירה על הלשון:

אל תחפש מאנשים את מה שאתה רואה

אז אלוהים ישמור עליך ממעשיך

והזכירו את היתרונות של מה שיש בהם כשהם מוזכרים

ואל תטריד אף אחד במה שיש בך

הימנע משנאה וקנאה והיה סבלני איתה

נתתי לכל האנשים סיפוק מעצמי

חוץ מהקנאים, כי הוא רואה אותי

.לא, זו לא אשמתי שידעתי

אל תראה את החסד של הרחמן ביותר

מקפל את הבטן כשהוא רואה

.יש לי את העושר המושלם ואת החן של הצהרה

.אני לא רואה שום דבר שמשמח אותנו חוץ מההשפלה שלי

והלך כספי וכרת את לשוניאלוהים ברא את האדם ועשה לו שתי צורות: צורה חיצונית, שהיא בריאה, וצורה פנימית, שהיא אופי, וכפי שבני אדם ה

שתנו בצורת אופיים, בין טוב למכוער, ובין יפה לרע, כך גם צורותיהם הפנימיות המיוצגות במוסר שונות לחלוטין או רחבות יותר

נימוסים טובים ונימוסים טובים

פילוסופים של המוסר מגדירים את הבריאה כ"טבע ומזג", אך לא כל הפעולות המתרחשות על ידי אדם נופלות בשם אופי

, אלא מה שנחשב לאופי שלה הוא זה שנובע מתוך כ

וונה ורצון, וניתן לתאר. כטוב או רע. לפיכך, תמצית ההגדרה של יצירה היא שהיא: גוף המבוסס היטב בנפש, שממנו יוצאות פעולות בקלות ובחלקות, ללא צורך ב

מחשבה והתלבטות. אם פעולות אלו ראויות לשבח בחוק ובתבונה האיטלאמית, הן נקראות נימוסים טובים,

. ואם הן מכוערות ונתונות, הן נקראות נימוסים רעים

אל-קורטובי אמר באל-מופים: האתיקה היא המאפיינים של אדם שעמו פועלים אחרים, והם ראויים לשבח וראוי להאשים. בדרך כלל, שבח הוא להיות עם אחרים על עז

מך, אז אתה עושה איתם צדק ולא עושה אותם צדק, ובפרט הוא סליחה, סובלנות, נדיבות, סבלנות, עמידה בפגיעה

,. רחמים, חמלה, מילוי צרכים, חיזור וסלחנות וכדומה

כמה מהם אמרו: נימוסים טובים הם: מצב פסיכולוגי המעודד חיים משותפים טובים עם אנשים, ומחמיא להם בעליצות, חביבות דיבור וחביבות נימוס

.ונאמר: זה לרכך את כנפיר, להמתיק את דברירך ולפגוש את אחירך בפנים חופשיות

באופן כללי, אופי טוב הוא מלאך המידות, מערכת החוז

ה שלהם ומרכז מסלולם, והמוכן והמוכשר ביותר לזכות בשבחים ובתהילה, ולהשיג אהבה בין אנשים והערכה. כל מה

שהאדם משיג מהמידות והתכונות שמכשירות אותו להיות כשיר להשיגם ולהשיג את מטרותיהם, כגון ידע, נוח

ת, אומץ וכדומה הם מהאופי האציל. עם זאת, כל הער

כים והמעלות הללו אינם סיבה להערצה, להתנשאות, למעמד גבוה ולמעמד גבוה, אלא אם כן הם קשורים
בנימוסים טובים, ומעוטרים ביופיו הזוהר ובאורו המסנוור.

ולאופי הטוב באסלאם יש מקום מיוחד. ואכן, הנביא, יהי רצון ושלום ה' עליו ועל משפחתו, סיכם את המסר של
האסלאם כשכלול מוסר אצילי, כמו בחדית': "נשלחתי לטוב

מושלם. מוסר" (מסופר על ידי אחדד ומאומת על ידי אבן ע

בד אל-בר). פסוקי הקוראן האציל והחדית'ים של הנביא הנאמן, יהי רצון ושלום ה' עליו, משדרים עניין של נימוסים
והערצה לאנשיו, ושהם המושלמים ביותר מבין האנשים באמונה, הקרובים והאהובים ביותר לה' ולשלוחו, וש

שכרם בעולם הזה גדול ובעולם הבא גדול, גדול ונדיב יותר

הנביא, יהי רצון תפילות אלוהים עליו השלום, אמר: המאמ

ינים בעלי האמונה השלמה ביותר הם בעלי המידות הטובות ביותר. "מסופר על ידי אל-תרמידי ומוגדר כחסן

.והוא, עליו השלום והברכה, אמר: "באמת, האהוב מכם עלי והקרוב אליי ביום התקומה יהיה הטוב מכם במוסר

די במידות טובות בכבוד ובחסד, שהקב"ה הקב"ה לא שלח א

ת שליחיו ונביאיו לבני אדם אלא לאחר שעיטר אותם באופי האציל הזה, ועיטר אותם בו, כי הוא סמל למעלותיהם,
והרי הוא סמל למידותיהם. כותרת האיטיות שלהם

אדון השליחים (תפילת ה' ושלום עליו ועל משפחתו) היה הדוגמה הגבוהה ביותר של נימוסים טובים ושאר מעלות
ותכונות נעלות. הוא היה הנדיב שבאנשים, האמיץ

שבאנשים, האנשים הכי ישרים בטון, הנאמן שבהם, האדוק שבהם, והנדיב שבהם עשרה. זה נושא הכל, מרוויח
את העניים, ועוזר בצער האמת". ומספיק לך להזכיר מה קר

ה לו מהקורי"ש. והוא מתעלל בהם, אז מה הוסיף ואמר:

מה אתה חושב שאני עושה לך? אמרו: אח טוב נדיב ואחיין נדיב. אמר: אני אומר כמו שאמר אחי יוסף: אל תנזוף
היום, לך, כי אתה חופשי

עם מוסר כזה, הוא היה מסוגל להחזיק לבבות ולדעת, ובכך היה ראוי לשבחו של האל הכול יכול עליו באומרו:
"ואת בעל אופי גדול

הוא ייצג את המוסר ושקל אותם עד שדמותו הפכה לקוראן והפכה לקוראן ההולך בעם, אז ציווה על חבריו
להתקשט בטוב ולדבקות במיטבם: ברשות אבו. אל-דר

דא', יהי רצון ה' בו, אמר: שליח ה', יברך אותו ה' ויתן

לו שלום, אמר: "שום דבר הניח בסולם אינו כבד ממידות טובות. ואדם בעל אופי טוב ירצה להגיע לדרגת בעל צום
".ותפילה

בסמכותו של עבדאללה בן עמר, יהי רצון ה' משניהם, אמר: מואד אמר: "הו שליח אלוהים, ייעץ לי". הוא, יהי רצון
"ושלום ה', אמר: "היה ישר, תן לנימוסים שלך להיות טובים לאנשים

בסמכותו של אבו דרר, יהי רצון ה' בו, אמר: שליח ה' עליו ה' תפילת ה' ושלום אמר לי: יראת אלוהים באשר אתה,
ותלך אחרי מעשה רע במעשה

טוב. שמוחק את זה, ויוצר אנשים עם אופי טוב

ונימוסים טובים הייתה דרישה נבואית שקרא לאדונו לייפות אותו ולגרום לו להתקיים עליו. אחת מתחונניו אליו עליו
השלום והברכה הייתה: "הוי אלוהים, כפי שיופ

ית את אופי, אז תהיו טובים אלי." (אחמד ואבן היבאן אימתו זאת), והוא נהג לומר: "הדריך אותי למיטב הנימוסים.
אף אחד לא

מנחה את הטובים שבהם חוץ ממך, והסר ממני את הרעים. "רק אתה תפנה ממני זה רע." (מסופר על ידי
(מוסלמי

נימוסים טובים הפכו לדרישה דחופה מהעם לחזור לסגולות האסלאם, להראות את המוסר האצילי שלו ולהשיב
את תהילתו ותפארתו בעבר. יחס טוב, ונימוסים טובים,

וכשהחלה סטייה מגישה נכונה זו, התדרדר המוסר של האנשים. ; הדוגמאות אבדו, הערכים אבדו, המושגים
השתנו, והאימאם מאליק - אלוהים ירחם עליו - צדק כשא

מר: (אחר

משרתים של אללה! הנביא עליו השלום והברכה, (וני העם הזה לא יתוקן אלא לפי מה שהראשון בו תוקן על ידי
הגביל את מטרת שליחות מוחמד לשלמות המוסר הטוב, ולכן אמר עליו השלום השלום

הוא נכלל על ידי אל-בוכרי ב-((אל-אדב)), אל-חכים ואחמד, והוא אושר על ידי השייח' אחמד שאקר והשייח',
'השייח'

אין זה מפתיע - אם כן - שטובת הבריאה היא סוף

המטרות במרדף אחר המשרת למלוא התכונות על בסיס מי שהוא האחד ומי שהוא האחד. אחד ואחד שהוא האח

ד שהוא האחד שהוא האחד ומי שהוא האחד שהוא האחד ומי שהוא האחד ומי שהוא האחד ומי ש
האחד שהוא האחד מי הוא האחד ומי שהוא האחד ומי ש

הוא האחד ומי שהוא האחד ומי שהוא האחד ומי שהוא האחד ומי שהוא

האחד והאחד הוא האחד ומי שהוא האחד ומי שהוא האחד ומי שהוא האחד ומ

י שהוא האחד ומי שהוא האחד והלשון הרע

מסופר על ידי מוסלמי בסמכות עלי - יהי רצון שאלוהים יהיה מרוצה ממנו

דווח על ידי סעד בן הישאם בן אמיר שהוא שאל את עיישה - ישמח ה' בה - והוא אמר: ((אמרתי: אום עומר עליו
השלום

היא אמרה: אתה לא קורא את הקוראן

אמרת כי כן.

היא אמרה: נביא האלוהים, יברך אותנו אלוהים וישן לו

שלום, ברא את הקוראן). מסופר על ידי מוסלמי

ומשמע שהקוראן ברא אותנו שהוא עובד אי

תו, ועומד בגבולותיו, והוא ממושמע במוסריו, וזה נראה

אין ספק שהצורך של העבד המאמין באופי טוב זהה לצורך שלו באוויר, אלא הוא אפילו גדול יותר. כי אובדן האוויר פירושו מיתת הגוף, ו

אובדן האופי הטוב פירושו מות הלב, ובנשמה

אמרו: שליח ה', כבר ידענו: המדברים והכאילים, אז מה הם המטהרים

אמר: ((המתנשא)). אל-תרמידי סיפר זאת ואמר: ((חדית טוב)), ואל-אלבני דירג אותו כאותנטי ב-((סחיה סונן אל- (תרמידי)).

מעשה מגונה)). מוסכם V; האיסלאם מטיל ביקורת על אנשים בעלי נימוסים רעים

והגונה ה

מגונה שונאת האל - האדיר והנשגב -; בסמכותו של

אוסאמה בן זייד - יהי רצון ה' בשניהם - אמר: שליח ה' עליו השלום והברכה, אמר: ((ה' אינו אוהב כל אדם לא "מוסרי ובלתי מוסרי)). מסופר על ידי אחמד, וסווג כחסן על ידי אל-אלבני ב"סחיה אל-ג'מי

אדם לא מוסרי: מגונה בדבריו ובמעשיו

והפקח: המשלם על זה ומטבילו

דת האיסלאם היא דת הטהרה, והתרחקות מחוסר מוסריות

[אמור: אדוני אסר על חוסר מוסריות, לכאורה ועל נסתרי] [אל-עארף:]

,וה' הוא ריבונו של עולם

והקב"ה ריבונו של עולם עשה את הצניעות למחסום מליפול אל מה שאסר הקב"ה ריבונו של עולם, והחיים עשו חיים.

והנביא עליו השלום והברכה תיאר אותו בצורת הבי

((ישנות שהייתה לו: ((הוא היה חי מבתולה בקהותו עליו השלום

:האסלאם אסר על זנות והנחת היסוד שלו היא לשמור על הכבוד והחרה

[הוא, העליון, אמר: {אל תתקרב לזנות, כי גונה ודרך רעה היא} [אלישראא: ל"א

ואל תתקרב לזנות, כי היא תועבה, וזנות רעה היא דרך למלא את רצונות הפרטים

ואיסור התקרבות לזנות רהוט יותר מאיסור זה. כי אסור להתקרב לקווי החזית שעלולים להוביל אליו, כגון הסתכלות, נגיעה ונשיקות.

(האיסלם מצווה על האמת ואוסר לשקר. וישקר אדם עד שירשם עם ה' כשקרן). והחדית נמצאת (שני הסאהים

תהיה כנה איתך; כלומר: להיצמד לאמת

((באשר לשקר: הנביא עליו השלום והברכה הזהיר מפניו, כך אמר: ((והיזהרו משקר

היזהרו)):: להזהיר; כלומר: היזהרו משקר))

השקר מוביל לאי-מוסריות, וחוסר המוסריות מביא לאש-גיהנום - אנו מחפשים מחסה בה' הכל יכול ממנה

((ואמר הנביא עליו השלום והברכה: ((אכן אדם משקר

((ובנוסח מוסלמי: ((אדם ממשיך לשקר ומשתדל לשקר עד שנרשם אצל ה' כשקרן

שקר הוא אחד הדברים האסורים, אלא אחד החטאים הגדולים. כי השליח עליו השלום והברכה איים על שקרן שייכתב עם ה' כשקרן

: אל-תירמידי סיפר את זה, והוא אמר: ((סאהה חדית)). זה גם סופר על ידי אחמד וא-נאסאי, והוא אותנטי כמו הקריינות

((עזוב את מה שמטיל בך ספק))

((מה חושד)): עם פתיחת היא; לא משנה מה אתה מטיל ספק, ואל תרגיש בטוח לגביו))

לזה שאינו מפקפק בך)): לדבר שאין בו ספק ואין ספק))

אמר הנביא עליו השלום והברכה: ((באמת, אמת היא

ביטחון)): אמת היא ביטחון, בעליה לעולם לא מתחרט, והוא גם לא אומר: כי היושר ה

וא הישועה, והאל הכול יכול באמת מציל אותם ביושרם

אתה מוצא את האמת תמיד מרגיע; כי הוא לא מתחרט על משהו שקרה או על משהו שיקרה בעתיד; כי הוא האמין, ומי שנאמן נושע

אז אדם חייב לעזוב את השקר לאמת. כי שקר הוא חוסר אמון, ובאשר לאמת, זה שלוה, ואמר הנביא עליו השלום ((והברכה: ((עזוב מה שמפקפק בך למה שלא

דת האסלם דוחקת להחזיק את הלשון מלבד לטובה, ומזהירה מפני כל רעות הלשון

בדרך כלל, שום דבר לא שווה בטיחות P

בסמכות אבו הוריארה - יהא ה' מרוצה ממנו - ברשות הנביא עליו השלום והברכה, אמר: ((מי שמאמין באלוהים וביום האחרון לא יקבל זאת)). מוסכם

והחדית' הזה ברור שאינו מדבר, אלא שאם הדברים טובים, והוא זה שהופיע, ואינו

בין פגמי הלשון שהאסלאם אסר

והתנער מהם והזהיר מפניהם: קללות, קללות וגסויות

בסמכותו של אבו הוריארה - יהא ה' מרוצה ממנו - שאמר שליח ה' עליו השלום והברכה: ((השואל הוא מה שאמר. מסופר על ידי מוסלמי

ובסמכותו של אבן מסעוד - יהא ה' מרוצה ממנו - שאמר: השליח שללו

הים עליו השלום והברכה: ((להעליב מוסלמי זה חוסר מוסריות, ולהילחם בו זו חוסר אמונה)). בוכרי ומוסלמי

הוא סופר על ידי מוסלמים ואחרים

זה אחד ממזיקי הלשון המסוכנים ביותר שהוא הזהיר מפניהם ואסר עליהם מדת האסלאם: ההעדר, כלומר: זכרון, החיסרון של הופעת ההעדר,

((כך אמר השליח, ה' יתברך וייתן לו שלום, על לשון הרע: ((הזכר לאחריך מה הוא לא אוהב

שנאמר: ראית מה עלי לומר על אחי

אמר: ((אם יש מה שאתה אומר, הרי גירסת אותו, ואם אין בזה כלום, הרי חילל אותו)). פורסם על ידי מוסלמי

((אל-קורטובי אמר: ((ההסכמה היא שזה אחד החטאים הגדולים, ושצריך לחזור בתשובה ממנו לאלוהים

וזו רא

יה ברורה בדברו - הנעלה והעליון - :{האם מישהו

[. מכם ירצה לאכול את בשר אחיו המת] חוגרת פיקר: יב

בין נעלות המוסר והתכונות היפות ביותר שהדת הגדולה שלנו הורתה, חפצה והזמינה

בסמכותו של אנ-נוואס בן סמאן - יהי רצון אלוהים - בסמכו

ת הנביא עליו השלום והברכה, אמר: ((אלביר: אופי טוב וחס

. ((א: יש לו לא מוכה איתך)). מסופר על ידי מוסלמי בסאחה שלו

אל-ביר: שם עצם האוסף טוב וכל פעולה נעימה

."אבן עומר - ישמח ה' בשניהם - נהג לומר: "לידה היא דבר קל: פנים חופשיות, ומילים רכות

וכאשר צדקה משולבת עם יראת שמים, כמו באמיר

תו - האדיר והנשגב: {ועזרו איש לרעהו בצדקה וביראת שמים} [אלמעידה: ב]. יכול להיות שזה הכוונה בצדקה: התייחסות לבריאה בחסד, ובחסידות: התייחסות לצדקה בפעולת הצלחתה

ויתכן שהוא מתכוון מצד צדקה: למ

לא חובות, ובחסידות: להימנע מדברים אסורים

[והוא, העליון, אמר: {ואל תעזרו זה לזה בחטא ובעבירה} {אלמעידה: ב

יתכן והכוונה היא בחטא: אי ציות, ובעבירה: חוסר הצדק שבבריאה

ואפשר להתכוון בחטא: מה אסור בפני עצמו; כגון זנות, גניבה, ש

תיית יין ועבירה: עבירה על המותר לאסור; הרג את מי שנמחל להורגו לקצרה, ומי שאינו רשאי, ונוטל עלייה
בחובת העם בזקת, וזה לשמה

.באשר לנאמנות; זהו אחד מהגינונים האנושיים הגדולים שידעו לכבד ולכבד אנשים בעלי שכל

רק הנכבדים ביותר מבין בני האדם תופסים זאת; הם נתנו את דוג

מת המחסור שלו, ואמרו: ((הוא יקר מנאמנותאז הם עשו את זה בשביל משהו שאפשר להשיג רק בקושי, או יותר
מזה; הם נתנו לו את הפתגם של הגשמה אבודה

הערבים נהגו להעריך מאוד את האופי הזה, אז כשהגיע אדון המאמינים עליו השלום; הוא הסתמך - לאחר שנשען
על הירושה של היצר הנורמלי - על העובדות הלגיטימיות שנצפו

.מילוי: קיום הברית, קיום התנאי

.והקב"ה ריבונו של עולם ציווה אותנו לדבר אמת, וכל מעשה אמת, וזו ההגשמה

רבינו אומר: {מלא א

[ת. בריתי, אקיים את בריתך אתי ויראתני] {אלבכרה:

אז ה' ריבונו של עולם ציווה על קיום הברית, הברית שכרת

ה' ריבונו של עולם עם בני; {וכאשר לקח אדונכם מבני אדם, מגבם, את צאצאיהם, ויתן אותם להעיד על עצמם}
[אלערף ב, יז].

בין המוסר האציל שדת האסלאם הגדולה דוחקת ב

הם: מילוי צורכי אנשים; השליח עליו השלום והברכה מבקש לספק

את צורכי המוסלמים ולשמח אותם, והנביא עליו השלום מבהיר כילאחיו; ה' טוב לו, ואם יבקש את צר

.כי אחיו, הקב"ה - הקדוש ברוך הוא והכל יכול - מספק את צרכיו

.אלוהים פתר אותו מאחת הקשיים של יום התקומה

.החדית' הזה מוסכם

האסלאם הגדול דוחק ביצירת אבירות;

[מהאבירות היא סליחה וסובלנות

((הוא נכלל על ידי אל-חכים ואבן עסקיר, וסווג כחסן על ידי אל-אלבני ב ((אל-סילסילא א-סחיה

"ושליח ה' עליו השלום והברכה אמר: "אין ה' מגדיל עבד בסליחה אלא בכבוד

בסליחה, סליחה, חלם מתוך מתיקות, בטחון ושלווה,

וכבוד הנפש, ותפארתה והעלה אותה מן הזמן

[ואבירות היא בדברי ה' אלקיך: {קח סליחה ותצווה חסד והסתלק מהבורים} [אלעארף

כך שיחס טוב עם אנשים הוא ציות לצ

ו ה', וציות לציווי הנביא הנדיב ביותר עליו השלום

בורא אנשים)): מתוך האינטראקציה בינך לבין))

. אנשים, זה אומר: תן לי המוסר שלך להיות מסור

"בורא אנשים)): הוא עושה פקודה, ו"הוא ברא אנשים עם אופי טוב))

זה עמידה בפיקודו של אלוהים, אדון העולמות, ועמידה בסדרו של הנביא הנאמן

והנביא עליו השלום והברכה גורם לזה להוביל לסכום שאי

"אפשר לעלות אלא בקושי ובקשה. "אכן, אדם עשוי להגיע, בנימוסים טובים, לרמה של אדם שעומד בצום

והדת הגדולה של האסלאם גזרה על חיבור רחמים, ודחק

ה בה, אמר העליון: {אכן ה' מצווה על הקרבה

אלוהים, כבודו, מצווה על משרתיו לבצע שלושה סוגים ש

ל התנהגות סגולה וטובה. כולל: החיבור של הרחם, והם הקרבה הכי קרובה ורחוקה אליך, אז זה מוסטהאב
בשבילם לקיים יחסים אחד עם השני

הוא אמר: "עבדו את ה' ואל תתחברו עמו דבר, וקבעו תפילה, ותתנו זכאת, ושמרו על קשרי הקרבה". החדית'
נמצא בשני הסאהים

קרקע ברחם כלומר: עשה טוב לקרוביך, וניחם את קרוביך בדברים טובים

באשר לניכור, הכל רע, והנקמה בעצמו מביאה גם לרוע

גדול, סבלנות ותשובה ראשית: המוסר האסלאמי הוא אלוהי במקורו

האתיקה האסלאמית מקורה בספר אלוהים ובסונה של נביאו, שאלו

הים יברך אותו ויעניק לו שלום, ואין כניסה אליה לדע

ות אנושיות, למערכות מעשה ידי אדם או לרעיונות פילוסופיים

לכן, המוסר האסלאמי התאפיין באלמוות, יושר ובריאות

שנית: הכלה ושילוב

אחד המאפיינים של המוסר האסלאמי הוא היותו מקיף ומשולב, והוא מאפיין שנובע מהמאפיין הראשון, שהוא האלוהי, משום שהוא לוקח בחשבון את האדם, החברה בה הוא חי, ו

את מטרות חייו לפי התפיסה האסלאמית. כל חייו על כל היבטיהם, אז זה גם לא נעצר בסוף חיי העולם הזה.

שלישית: המוסר האסלאמי תקף לכל זמן ומקום

מאחר שהמוסר האסלאמי הוא אלוהי במקורו, הוא תקף לכל בני ה

אדם בכל עת ובכל מקום, בשל מאפייניהם, ואין בהם שום שינוי או עקב נסיבות זמנים משתנים. כי זה לא תוצר אנושי, אלא התגלות מאלוהים הכל יכול לנביא.

רביעית: שכנוע נפשי ורגשי

החקיקה של האסלאם תואמת את השכל הישר, ותואמת אינסטינקטים תקינים, ומשיגה שכנוע מוחלט והרמוניה מלאה עם מערכות המוסר שהביאה השריעה האסלאמית.

המוסר האסלאמי עמו משכנע את השכל השקול, והלב מרוצה ממנו, ו

לכן האדם מוצא נחמה וביטחון כלפי מוסר טוב, ומוצא דחייה וחרדה כלפי מוסר רע.

חמישית: אחריות

האתיקה האסלאמית גורמת לאדם להיות אחראי ל

מה שיוצא ממנו בכל תחומי החיים, בין אם אחריות זו

היא אחריות אישית, או אחריות קולקטיבית, ואינה הופכת אותו לתלוי ואינו דואג למתרחש סביבו, וכן זהו מאפיין של המוסר שלנו שייחודי לשריעה האצילית.

ובאחריות אישית מתכוונים: שאדם אחראי על מה שיוצא ממ

נו בעצמו, אם זה טוב אז טוב ואם זה רע אז זה רע.

(ואומר הקב"ה: וכל המרויח חטאת מרוויחה על עצמו (אנ-ניסא): יא

(ואומר הקב"ה: אכן השמיעה, הראייה והלב, כל אחד מהם יהיה אחראי על כך (אלישרא: ל"ו

פסוקים אלו ואחרים מראים לנו את מידת האחריות הנו

פלת על האדם למה שהוא עושה מעצמו. והוא, תפילת ה'

ושלום עליו, אומר: (...וכי עבד מדבר דבר חמת ה' מבלי לשים לב לזה, יצלול לגיהנום)). אבן חג'ר אומר בהסבר החד

ת': : בהשלכה שלו, והוא לא חושב שזה משפיע על מ

שהו), לפני שהמילה יוצאת ממך, תן לעצמך הזדמנות לחשוב, האם מה שאתה הולך לומר נעים לאלוהים או מכעיס אותו? האם התוצאה שלו תהיה טובה או רעה? כל ז

מן שהוא לא יוצא אתה בעליו ואם אתה יוצא אני שובו ואם זה בדיבור אז בכל שאר הפעולות אפוא

ובאחריות ציבורית (קולקטיבית) הכוונה היא לאותה אחר

יות שמתחשבת בטובת הכלל של אנשים, אז אדם לא צריך להתעצל... או פסיבי, אלא עליו לצוות על טוב ולאסור את הרע: ((מי מכם שרואה)). רשע ישנה בידו ואם אינו יכול אז בלשונו, אם אינו יכול לעשות כן, אז בלבו, וזהו חלש "האמונה

השישית: מה

שחשוב הוא החלק החיצוני והפנימי של הפעולות יחד

המוסר האסלאמי שלנו אינו מסתפק בפעולות לכאורה, ו

אינו שופט אותם מכוח הטוב והרע רק מכוח הנראה, אלא השיפוט משתרע על כוונות ומטרות, שהם עניינים והכוונה היא במוקד המשימה, ובהתאם האסלאם לוקח בח. אזוטריים

שבון את כוונתו של האדם בשיפוט פעולתו לכאורה

שביעית: צנזורה דתית

ניטור: זה אומר שהמוסלמי שומ

ר את הצד של אדונו, תהילה לו, בכל ענייני החיים

בהתאם לכך, לצנזורה במוסר האסלאמי שלנו יש משמעות

עצמאית והיא שונה מצנזורה במקורות מוסר אחרים, כאשר ה

שליטה היא חיצונית מאחרים המיוצגים בשליטה של הרשות והיחידים

לגבי הצנזורה באיסלאם, זו צנזורה עצמית מלכתחילה, וז

ו שליטה שנובעת מחינוך אסלאמי נכון, ומהתערורות המצפון. הקב"ה אומר: והוא איתך בכל מקום שאתה נמצא
[אל

חדיד". ואומר: הוא יודע את הסוד והנסתר ביותר [תח"א: ז]. אז הוא בטוח שאם יצליח להימלט משליטת הרשות, לא יוכל להימלט משליטת הקב"ה, וזו כשלעצמה ה

ערובה ה

גדולה ביותר לא לסטות ולהיגרר למוסר ראוי לגינוי

שמינית: המוסר האסלאמי קשור לעולם ולעולם הבא

המוסר של האסלאם קשור הדוק לתגמול, בין אם בעולם הזה ובין אם בעולם הבא, ולכן יש הבטחות ואיומים, עידוד והפחדה

[קבוצות:]

באשר לעם הרשע, הקב"ה איים עליהם, כמו באמירת הקב"ה: אז לאלו הכופרים, יכרתו להם בגדי אשה מערכת המוסרית באיסלאם היא נקודת ציון מרכזית לאוניברסליות

שלה, והדאגה שלה למוסלמים ולא-מוסלמים.. אלוהים הכל יכול הוא ריבונו של עולם: האיסלאם לא התעלם מ

הלא-מוסלמים, אלא הרחיב את מערכת המוסר שלו כך שת

כלול אותם בתור כמו גם מוסלמים, ודאגה יוצאת דופן לגויים התפתחה במערכת המוסרית הזו

מי שמתבונן בשיטת המוסר, היתרונות והתכונות האיסל

אמיים, רואה בבירור שבנוסף לדאגתו שהמוסלמי נברא עם ה

מוסר הזה, הוא דאג גם לא-מוסלמים, דבר שבא לידי ביטוי בסגולות, בתכונות ובמוסר. כלול

יושר היא תכונה שבעליה מחזיק ומתוגמל עליה, ומטרת הי

ושר נוטה להגשים את האמרה, יושר העדות ושלמות הכוונה, וכל זה דואג לאחר כפי שמוסלמי דואג לו. – ה

מוסלמי מצווה להיות אמת בעדות, גם אם זה נגד עצמו, הורים או קרובי משפחה. מי שמרוויח מכך. הקוראן הא

(צילי אומר: "ותקים את עדות אלוהים") (אלטלק ב

ויושר.. התחלה וסופה, הכוונה לזכויות הזולת, והגשמתן

.. יושר ודאגה לברית הם ממאפיינים של המאמינים, ו

. ('איתנו הם מתוארים בקוראן האציל: "אלה אשר לשמור על אמונם ובריתותיהם") (מאמינים ח

אתה יכול לתפוס את ההיבט הזה בכל התכונות, המ

אפיינים והמוסר האסלאמיים, אתה רואה את זה בה

גשמת המידה והאיזון ולא לזלזל בו, או שאנשים מזלזלים בדברי

הם. ואתה רואה זאת בצדק, שהרי אינו מוציא את הרעים מ

שדהו, ואינו מחמיא לעצמו ולא לקרובים לו. בשו"ת המפואר: "וכאשר תאמר, אז יתוקנו, גם אם קרוב

לו" (אל-ענם), ובו: "ואין זמן לך לעשות ע"י. אנשים." אלה המאמיני

(ם), היו מחזקים את הצדק, כעדים לאלוהים, גם אם זה נגד עצמכם או נגד הורים וקרובי משפחה"

זה המקרה של כל המוסר באיסלאם

ואנחנו רואים את פרופסור אל-אכד עוסק באתיקה באיסלאם

מזווית אחרת, ושואל: האם זה אתיקה של כוחאו אוהב נימוסיםאו שמא זו כוונה מוסרית

ומתינותה

אם זה אתיקה חברתית האם זו אתיקה אנושית

והוא עונה לאתיקה של כוח שהיא לפעמים, אבל זה ל

א ככה כל הזמן, כי אתיקה של כוח עשויה להיות מובנת בהיבטים מרובים, או סותרים, האסלאם משבח חלק מהם ואינו משבח אחרים.

ניתן לתאר את המוסר כ"מוסר אוהב", כי יסודות היחסים בין א

נשים מבוססים באסלאם על חוק האהבה והאחוה, כאילו כולם ממשפחה אחת.

הבסיס לכל המוסר אינו בתיווך או בכוונה ובמתינות על תורת הפילוסופיה היוונית או הפילוסופיה של אריסטו בפרט.

אתיקה של כוח

ביטוי זה קשור לשם "פרידריך ניטשה", שליחו של סופרמן

והעל אדם עמו חסר רחמים ואינו סולח ואינו יודע לחלש

. חלק של "האדם העליון" מלבד חלק ההשפלה והשפלה

המוסר שלו הוא משני סוגים: סעיף לאדונים שאינו מקובל על ה

עבדים, וחלק לעבדים שאינו מקובל על האדונים

האתיקה של הכוח הייתה ידועה לפני ניטשה עם הסב

ר שהופך את הכוח לשם נרדף לאישור

ואנשים, לפי ניטשה וכמוהו, הפילוסוף הובס, משבחים את הרח

מים כי הם משבחים את הכוח. והם משבחים את הסליחה כי מי שסולח סולח לכוחו. והם משבחים את הנדיבות

כי זו מתנה. הם משבחים את הערמומיות כי זה כוח בנפש שבעליו מסוגל לרתום אחרים, והם משבחים אינטליגנציה, פיקחות, ידע וכושר המצאה כי הם סימני כוח. באשר לגדולה, תהילה ואומץ לב, אין צורך להסביר את השתייכותם לשלטון

סגולות או יתרונות אלו – לשיטתם –

מיטיבים עם בעליהם בחוזק וכן מעידים על חוזק בהם

הם אמרו שאומץ הוא אמצעי בין פזיזות לפחדנות, נדיבות היא אמצעי בין פזרנות לקמצנות, סבלנות היא אמצעי בין קיפאון

לחרדה, סובלנות היא אמצעי בין חוצפה לקהות, ור

חמים הוא אמצעי בין אכזריות לקלקול. לפיכך כל סגולה היא אמצעי בין שני קצוות

הנקודה של האמירה היא שהאסלאם אינו ראוי לשבח על המוסר - שהוא טריק לחיפוש כוח, אלא משבחים שהוא "אמצעי" לחפש שלמות.

תורת המתניות

היא הבסיס להבנת המוסר הראוי לשבח באיסלאם.

תקן אתיקה ואתיקה

ההשקפה הכוללת היא שהחברה נמדדת לפי דת, ולא דת נמדדת לפי החברה.

יש ללמד את המעלות האלוהיות במוסר האנושי, ולמעשה, ה

אדם לא רכש את מיטב המוסר שלו אלא מאמונה במקור שמימי שמתעלה על טבעו הארצי.

זהו רמת המוסר הגבוהה ביותר באיסלאם.

הקריטריון אינו שמדובר באתיקה של כוח, או שהוא מתווך בין צדדים, או שהוא מתורגמן לטובת החברה או לטובת המין האנושי.

אדרבה, זוהי מידה של מוסר מושלם, ושלמות היא קרבה לאלוהים.

יש לו את האידיאל

כל תכונה של אלוהים נשמרת בקוראן האציל, אותו מצייר המוסלמי על מנת להגיע למרבית האפשרי בכוחו של היצור.

הדת האסלאמית בשלמותה, אמונתה והנימוס שלה

, ממליצה על כוח למוסלמי, אבל זה לא כוח יהיר, אלא זה ש

מזדהה עם החלש ומתייחס לעניים וליתום.. זה ל

א. החוזק שהוא נשמר על ידי יהירות ויהירות

(אלוהים לא אוהב כל מתגאה מתנשא) (לוקמן יח

כל כך רע הוא משכן המתנשאים) (אנ-נחל כ"ט

האם

(. אין בגיהנום משכן ליהירים) (עז-זומר

האיסלאם אינו ממליץ על כוח לחזקים אלא כדי להדוף את התוקפנות של החזקים נגד החלשים ולא מסוגל להדוף את התוקפנות

ומדוע לא תלחמו בעניין אלוהים

(. ועם החלשים בגברים, בנשים ובילדים) (אנ-נישא

אלוהים לא תואר כשחצן בעמדה של מאיים על גאווה בה
שפלה ובהשפלה, חוץ מהיהיר האדיר להזכיר שאלוהים מסוגל יותר ממנו להתנשאות ועריצות
האסלאם מקדש את דוקטרינת הגישור במה שמקובל כגישור בפר
:ופורציות או בדרגות, כמו הוצאה שבה פזרנות מובילה להאשמה וחרטה
אל תתן ידך להיות קשורה לצווארך, ואל תושיטהנהָך
(ל החסירות, כְּךָ תִּשָּׁבֵת עֲלֵיהֶם וְעֹלֹב" (אלישירא כ"ט
ואלה שכאשר הם מבליים אינם ראוות
(ניים ואינם קמצנים, ויש כוח ביניהם" (אלפורקאן
(אכלו ושתו, ואל תהיו מוגזמים, כי הוא לא אוהב את המוגזם" (אלעארף
אבל הציטוט בסגולות האסלאם אינו מתייחס רק לכמות ולגישו
ר שבו, אלא מתייחס גם לחובה ולמה שהיא דורשת לכל עניין ועניין. צריך ללכת לקיצוניות
שמות אללה
האדם מצווה להתבונן בתכונותיו היפו
ת של אלוהים כפי שבאות לידי ביטוי בשמותיו, שכן נשיקתו היא שבאמצעותה הוא מונחה למוסר אצילי, כמיטב
יכולתו. ה
מוסר הללו רבים ומספיקים למיטב מה שאדם מחפש בדרגות השלמות
ספרות האסלאם היא שהיא מציגה לחברה את האדם הח
ברתי השלם בצורה החזקה ביותר של נימוסים, ספרות והתנהגות
ואם המו
סלמי מקיים נאמנה את הכרת התודה והכרת התו
דה שלו, אל לו לשכוח שהוא חייב את הדת האמיתית הזו לקיומו הרוחני ולקיומו החומרי בהווה שלו, שאליו הגיע
לאחר תקופות שונות
של ניסיונות ותלאות. ואלמלא האחיזה האיתנה הז
ו שבה הוא נאחז, קיומו הרוחני והחומרי היה אובד לתהום שתמחק אותו, ולא היו נשארים לו סימני הישרדות
ומזכות הדת הזאת עליו הוא מוסר אותה לעולם כ"כוח" שהעול
ם יחזיק עמו בע
תידו בין סופות ההוריקנים הפוקדות את האנושות

מתוך יושרה של הדת, האמונה ברצון ה' כפי שמתבטא ביצירת

ו מתבצעת על ידי כל היודע אותה ככל שהוא יודע אותה, ומזכירה עמה את ברכת המסר האלוהי שנפתח ב"בש

ם ה'. , החסד ביותר, הרחמן ביותר" ומסיים בשבח לה' ריבונו של עולם

רג'אי אטיה

רג'אי אטיהמה שהעולם הכי צריך זה "אתיקה". האתיקה

היא המטרה העליונה של שליחות השליח, יהי רצון תפילות ה' ושלומו עליו ועל משפחתו, שכן הוא, יהי רצון תפילות : ה' ושלומו עליו ועל משפחתו

ראשית: אנשים מתאספים ברחבי העולם, ובפתגם - ואין דיון ב

(פתגמים) :- (טיפת דבש מביאה יותר זבובים מאשר חבית מרה

שנית: אנשים הולכים אחר העולם במוסר, אז המוסר שלהם ישתפר, והכוונה במוסר זה לא רק היכרות, שלום ובני אדם, אלא מה שהוא

. הזכיר (ג'מי אל-סעדאת) וספרי מוסר אחרים

ביוגרפיה של הנביא עליו ועל משפחתו השלום

המלומד שרוצה לעבוד ושואף לשרת את האסלאם חיי

ב לקרוא בדיוקנות יתרה את הביוגרפיה של השליח, ה' יברך אותו ואת משפחתו ויתן להם שלום, ותקבל ממנו הש

ראה, יהי תפילתו ושלומו ה' עליו ועליו. משפחה, איך

(לעבוד ואיך להתקדם. אמר הקב"ה בספרו: (יש לך דוגמה טובה בשליח ה').

הביוגרפיה של השליח, יהי רצון ושלומו ה' עליו ועל משפחת

ו, מלאה בשיעורים, אינדיקציות והפניות, למשל: אנו רואים שהשליח, שה' יברך אותו ואת משפחתו ויתן להם שלום, עשה ברית עם חלק מהכופרים על מנת לשמר את ה

איסלאם והמוסלמים, ולהתחזק מול כוחות הכופרים בעלות

הברית הנלחמים בו, ואנו רואים אותו, תפילת ה' ושל

ום עליו ועל משפחתו, עושה חלק מהכסף לפייס את לבם,

ולמען החביבות על האסלאם על העם, ואנו רואים זאת, יהי רצון שתפילתו ושלומו ה' עליו ועל משפחתו, לשחרר את האנרגיות הסמויות, לעורר את אוצרות השכל הנסתרים, ולהוציא גדולות. עקבות

ורואים שהמצור הכלכלי על מכה אושר על ידי פגיעה בשיירות

המסחר של הפוליתאיסטים, כאשר הפוליתאיסטים תקפו

את המצור הכלכלי על מדינה, אז פגשו אותם חבריו של השליח, ה' ומשפחתו. אותה הדרך

ואנו רואים אותו מפרגן לאויביו החריפים: (אנשי מכה), שכן זה

החזיר את מיטב הפירות על המוניטין של האסלאם ועל המוניטין של השליח, יהי רצון תפילות ה' ושלומו עליו ועל משפחתו... לאלפים של דוגמאות, תורות והוראות

למעשה, הספרייה האסלאמית זקוקה בדחיפות לחיבו

ר המציג את אתרי המשמעות והמשמעות בביוגרפיה של השליח, תפילותו ושלומו ה' עליו ועל משפחתו, תוך השוואה עם מה שצריך להיות דומה לו. במצב הנוכחי, אלא בכל תקופה, וכל מצרים

אמון

המלומד צריך לסמוך הרבה על הקב"ה, בכל העניינים, הקט

נים והגדולים, אמר הקב"ה: (וכל הסומך על ה' יספיק לו) ובחידית: "הסומך על ה' יספיק לו לעניינים, וכל הבוטח (בה' ישמח לו")

ההסתמכות, כהגדרת השריעה, היא שאדם עובד עם סיבו

ת נראות לעין במידת האפשר, ומאציל את מה שאין

לו סמכות מסיבות נסתרות לאלוהים הכל יכול, ובגלל ז

ה הנביא עליו השלום וברכות ה'. ומשפחתו, אמרו לאותו בדואי (היגיון ואמון) שבו השאיר את הגמל שלו בלי עגל, במדבר..

לכל דבר יש סיבות לכאורה וסיבות נסתרות, ונצטוונו להתעמת עם הסיבות הנראות, כמו שאמר הקב"ה בפרשת דחול

-קרניין: (ואז בצע סיבה) (ו) תהילה לו, ונמשכה העזרה. ממנו,

האדיר והנשגב, ה' הכין את הסיבות הללו, כדי שתבוא התוצאה הרצויה, אבל אם הקב"ה לא סומך עליו, אז התוצאה, אם היא מתרחשת

... נשמטת מהטוב, ולעתים קרובות, התוצאה לא מושגת בכלל

למשל, התרחשות של תמרים מסיבות ברורות

כמו סרטן, שתילה, השקיה ושימור, ואלו חייבים אד

ם להביא אם הוא רוצה תמרים, וסיבות נסתרות, כמו אוויר נכון ונסיבות מתאימות. וכדומה. , וזה מחייב אדם לסמוך על הקב"ה

והמלומד, כיון שכדי לקיים את מצוות ה' יתברך, עליו להסתמך יותר משאר העם, כנציג המדינה, שחייב לכבד את המדינה והמערכת, יותר משאר העם. אַנְשִׁים

קידום מידות טובות ומניעת סגן

על המלומד להפשיל שרוולים להורות על טוב ולאסור רע, וזו דוגמה בדבר ובמעשה

הראשון של ההכרח הוא שהוא וקרוביו ימנעו מה

רע, כדי שלא יהיו היבטים אסורים במדינות האסלאם, כמו ארוחות בוקר פומביות בחודש הרמדאן, חנויות

אלכוהול, שולחנות הימורים, חשיפת תצוגה ותצוגה וכדומה

זה אולי נראה קשה, במיוחד עבור מדינות שרגילות לעשות רוע

, אבל (מי שמצא אותו), (מי שזרע קוצר) ו (אחת הדפיקות

: התכופות בדלת עומדת לשמוע את התשובה) והמשורר אומר

אל תגידו שעברו ימיו שהגיע מי שרצין בדרך

לא משנה מה ההתנגדות למי שעושה רוע, המשך

תהליך חיסולו של העולם - באמצעים מתאימים - יביא בסופו של דבר ל

תוצאה טובה, אם כתוצאה כוללת, או כתוצאה בכלל

לצמצום פעילותו של הרוע יש שני יתרונות: התועלת ב

הפחתת הרוע, והתועלת שאם לא תגביל את פעילותו, הוא יתחיל להתרבות ולהתפשט

ביקורת עצמית

אחד העניינים החשובים עבור המלומד הוא שהוא תמיד רו

אה את עצמו נופל, לפני אלוהים ובשירות האסלאם ו

המוסלמים. לבקר את עצמו ולראות את עצמו נמוך הוא א

חד התמריצים הגדולים להתקדמות ולרפורמה בטעויות, ומוכנות להתייעץ עם אנשים ולקבל את דעתם

לכן הוזכר בתחינה: (אוי אלוהים, אל תגרן או

תי) כלומר אני כזה שאני תמיד רואה את עצמי נופל

(והובא בחדית: (האהוב עלי ביותר מבין אחיי הוא המראה לי את פגמי) (ח)

(וגם: (המאמין הוא המראה של המאמין)

(כאמור: (חברך הוא הבוטח בך, לא הבוטח בך

ראיית חשבון

מי נדרש מהמלומד לתת דין וחשבון, בסוף כל יו

ם ושבע, אחר כך בסוף כל חודש, אחר כך בסוף כ

ל שלושה חודשים, אחר כך בסוף כל שישה חודשים, ואז בסוף. של כל שנה, כדי לראות כמה עבודות הוא עשה

כמה מתוכניות הרפורמה שלו יושמו

כמה זה

כמה אנשים מנעו מרע

כמה מגרשים

כמה בנויים

אילו הטבות הוא נתן למוסלמים

איך האיסלאם התקדם בגלל זה

דין וחשבון הוא אחד השוטים הגדולים להנעת התקדמות.

. לו היה יכול לכתוב דו"ח כל פעם לעצמו - ולחשוב

בעצמו שהוא רוצה להגיש את הדו"ח לאימאם מהדי (שאלוהים הכל יכול יזרז את הופעת

ו. המכובדת) המיוצג על ידי עליו השלום והברכה, זה היה עדיף

ואם כתבאדם מדווח במדויק על דיווחים אלו מתוך בושה, שכן הוא רואה את רדידות עבודתו, ואת חוסר ההיתכנות

של מה שהביא, מה שמניע אותו לעבוד יותר ויותר

':בחדית

התחשבו בעצ

(מכם בטרם תיקראו לחשבון ושקלו אותם לפני שתשקלו

תפילה, צדקה והכוונה

.בפסוק הנעלה: (.. שנתן לו אברהם מקלט..). (יא) נתפרש כך: למסור אותו בתחינה

(ובחדית: (אלוהים אוהב תחנונים דחופות) (יב)

ובחדית: "צדקה דוחה ייסורים, והיא נסתיימה) ואימאם א

למהדי עליו השלום והברכה, ושהאל הכול יכול יזרז את הופעתו מ

חדש, הוא האימאם החי והנוכח, אשר אנו. , אנשי הדע

ת, פועלים תחת דגלו יתברך ובשמו הנכבד, ונפטרים את חלקו מהחמישה (חלקו של האימאם עליו השלום) והוא ציווה עלינו ללכת אליו.

ומכיוון שהמלומד - במיוחד בתקופה זו - נלחם בקרבות

הקשים ביותר עם כוחות הרשע.. אז צריך שיהיו הרבה תחנונים, הרבה נדבות, פונה תמיד אל האימאם אל-מהד

י (שה' ימהר) הופעתו המכובדת), ואם אדם היה עושה את שלושת הדברים האלה, הוא

היה רואה את ההשפעה המוזרה ביותר, ובהצלחה

אין כאן בעיה להסתלק בפתרון בעיות, כלומר: אם ל

עניינים האלה הייתה השפעה, אז למה אנחנו רואים את העיכוב של המוסלמים, ואת ההתקדמות של מ

י שלא נוהג בעניינים האלה, כמו המזרח והמערב

התשובה ברורה ופשוטה. המוסלמים, כמו לא-מו

סלמים, נמצאים כעת כולם בבעיות מחריפות. האם אין שלוש מלחמות עולם בפחות ממאה שנה, שתיים מהן מאיימ

ות ומאיימות ומאיימות על מלחמות עזות מקומיות - אחת המלחמות הקשות ביותר. בעיות קשות שלא היה להן תקדים

ם המחלות המתגברות והמתחים העוקבים אי

נם. בין הרעות שפקדו את אנשי המאה הזו גם הם בצרות

בא

שר לעיכוב של המוסלמים, בעוד שיש להם תחנן, צדקה

. והתמצאות, זה בגלל ששלושה אלה הם חלק, והמוסלמים - או קבוצה מהם - דבקו בהם

(אמר הקב"ה: (אמור, מה היה אכפת לך אדוני אילולא תחנוניך..)

(לצד זה אמר: (ותכין להם כל כוח שתוכל..)

עוד אמר: (אמור:

ואז.. כשם שהמלומד מחויב להתפלל, לתת צדקה ולכוון את עצמו, כך צריך שיכוון אנשים לעניינים אלו בכל רצינות ועניין.

קבוד

המלומד צריך לאמץ יוקרה וכבוד, בעצרת, בדיבור, ב

הליכה, בדוכן, בהוראה ובאחרים, שכן השליח והאימאמים (תפילת ה' על כולם) היו ביוקרה ויראת כבוד מושלמת, כפי שעולה מתוך החדית'ים,

(. ובחדית': (מהירות ההליכה מביאה את הדרו של המאמין)

האדם המכובד נוטה יותר לנפש, קרוב יותר לקבלה של הציבור והפרטי, הוא מבצע פקודה, ומקבלים אותו טוב יותר, ולכן אמרו הדוברים: הנביא והאימאם חייבים להיות נקיים

מפגמים. באופי ובאופי, כי אותם פגמים מחייבים דחיה, וזוהי פגיעה בתכלית. העולם חייב להיות מכובד ומקסים, לא מתוך גאווה ויהירות, אלא מתוך פיכחון וענווה.

עם אויבים

לכל אדם נכבד בקהילתו, בין אם הוא מלומד, סוחר, סו

פר או אחרים, חייבים להיות אויבים וקנאה,

ואלה מתחילים כאויב קטן, אחר כך הם ממשיכים להת

אסף ולהתרבות, ולעתים קרובות הם יוצרים קבוצה עבור עצמם וחזית, ובמקרים רבים הם עומדים לשים סכרים בפנים האד

ם. הבולט, כדי למנוע ממנו לעבוד ואולי אף למנוע ממנו להישאר בשטח

על המלומד להקפיד בעניין זה, ולפעול בכל כוחו ויכו

לותיו להגביל את עוינותם ומתיחותם ולצמצם את מספרם, בכל סגנונו וטקטו

אז אתה רואה שהאסלאם מקצה שמינית זקאט למי שמפייס א

ת לבם, ובפסוק האצילי: (שלם במה שהכי טוב, אז יהיה מי שביניך לבינו איבה, כחבר קרוב, ורק מי שסבלני מקבל (את זה, ורק מי שיש לו מזל גדול מקבל את זה).

ובתחנתו של האימאם אל-סג'אד: (תמכו בי להתנגד ל

מי שמטעה אותי בעצה, גמל את העוזבים אותי בצדק, גמל את המונעים ממני בנתינה, גמל את החותכי

(ם אותי במעשים טובים, וגומל את הגוזלני בנתינה. אותם באדיבות

זה מסופר בסמכותו של משיח עליו השלום: (אהבת את

.אויבך) ואהבתך לאויב גורמת לאויב לאהוב אותך, כי הלב הוא מראה הלב, וזה באופן של (הציווי) כמובן

רכישת אמון של אנשים

כל בן אדם חי באמון העם בו, למשל, הסוחר שנגזל

באמונו מעסקי העם ייעלם, כי העם אינו עוסק בו, והשליט המאבד את אמון העם בו מסולק ממנו. עמדה

או על ידי אי בחירתו (אם זו מדינת חופש) או הרחקתו בכוח אם זו ארץ חירות. הדיקטטורה והאימאם, שאנשים מאבדים ממנו אמון, בסופו

. של דבר מתפללים בנפרד, וכן הלאה בכל חברתי עניינים

והמלומד הוא אחד האנשים הזקוקים ביותר לאנשים שיבטחו בו, אחרת האנשים סביבו היו מתפזרים, והוא לא יוכל להדריך ולהדריך, ולכן עליו לשמור על הכמות הגד

ולה ביותר של אמון האנשים. מבחינה איכותית וכמותית, הוא מביא לעצמו את המספר הגדול ביותר האפשרי של אנשים, ופועל להגברת האמון שלהם בו

הגברת הביטחון של אנשים דורשת מאמץ רב מצד האדם, ועבודה מתמשכת. אנו מדגישים כמה מהפריטים הבסיסיים שלה:

כנות לאלוהים הכל יכול, כי מי שאהוב על ידי אלוהים -

הכל יכול, אנשים יאהבו אותו - כמו בתוכן של כמה חדית'ים

.שהחוץ והפנים שווים, וזה אחד העניינים הקשים ביותר

.לנתק תאוות בצע מאנשים

.עבודה חרוצה, אנשים מתאספים סביב עובדי המוג'אהדין

.נימוסים טובים, כולל אומץ לב, נדיבות, נדיבות ושמירה על הלשון

.לא להיות ראוותני, אפילו בכתיבה והצבעה

.כוונה בכל הדברים

.התבוננות בהשלכות של עבודתו לעבודה של אדם

יש השתקפות בחברה, טובה או רעה. יש אנשים שמבחינים במטרה והולכים מבלי לשים לב לרפלקסים של ההליכה שלהם. האם אנשים מאשרים זאת

או לא? אדם זה נועד לא להגיע למטרה, וסעיף אחר לוקח צעד אחר צעד. מציין בכל צעד את היפוך פעולתו, אם הוא רואה ה

ני. יפוך טוב, הוא מגביר את הליכתו, ואם הוא רואה היפוך רע, מתקן את מעשהו כדי שלא ימשיך להיות גרוע יותר רע,

.. ולבסוף אנשים סביבו מתנערים, והוא לא מגיע למטרה

אין זה אומר שאדם מביא שקר, או עוזב את הנכון, אל

א אומר שהוא מביא את הנכון בצורה מושכלת וחכמ

ה, שמא יתפזרו סביבו. עיין בפסוק נעלה זה: המפלגה, אף על פי שהוא נכון ו. נכון, ואם הוא היה אומר: (אתם על שקר, כופרים לא מוסריים), ז

ה. היה גם אמת, ונכון, אבל אולי זה היה כרוך בפרובוקציה

עילוי נשמה

העולם צריך להעלות את אמות המידה של המוסלמים, בכך שימצא בהם את רוח הגאווה ורוח התקווה, לא גאווה בגאווה, ולא תקוות שווא

;, אלא את הכבוד שאלוהים הכל יכול הזכיר באמירתו

רוח הגאווה והגאווה גדלה ומתנשאת, ואני ב

ורא באדם השחצן שהוא מתעכב ונופל, ותקווה ריקה היא משאלת לב והבל, ואמר ה' אלקיך: (לא רצונותיך ולא משאלות בני עמך). הספר, מי שעושה רוע

. יגמול עליו) קשור לעבודה הגונה זה מה שדורש התקדמות

במקום זאת, העולם צריך לעשות זאת, כי המוסלמים

הובסו על ידי הזוהר של המערב והמזרח, ומלכודות הציוויליזציה חטפו את ליבם ודלתותיהם, כך שהם מרגישים מושפלים ומיואשים

ידוע שמי שמרגיש מושפל, ומי שמתייאש מהת

קדמות לא יכול להתקדם אפילו סנטימטר, שהרי קודם כל ההתקדמות היא הערכה עצמית ותקווה מוגברת

אומץ

אחד הדברים החשובים ביותר שהעולם חייב להתרגל

. אליהם הוא אומץ בחוכמה, שכן אומץ הוא המפתח להתקדמות בכל זמן ומקום

אם תסתכל על ההיסטוריה של הדתות, העקרונות, הכתות והממ

שלות, תראה שהם התחילו באומץ והסתיימו ביחס למ

ה. שנגמר ודערך - בפחדנות, אבל יש צורך לשלב אומץ עם חוכמה, אחרת זה תהיה פזיזות

לעתים קרובות אדם הוא פחדן מטבעו, אבל אם הוא מתכנן וחושב, שוקל את האפשרויות הגרועות ביותר, מלמד את עצמו אומץ ומאמץ אומץ, הוא נהיה אמיץ

העולם צריך אומץ בדיבור, אומץ בהתנגדות לשקר, אומץ בצ

"יווי לטוב ולאסור רע, אומץ לבסס, ואומץ בביצוע משימות, ובחדית': "אלוהים אוהב את המאמין האמיץ

חבילות

אחד הדברים החשובים ביותר שהמלומד צריך הוא נחי

שות בעניינים, שכן תקיפות, כלומר לשים לב להיבטים של העניין, ולאחר מכן לפעול

. או לנטוש אותו, היא אחת הסיבות להצלחה וכישלון

ותקיפות, לאחר שזהו מצב פסיכולוגי לאדם, זקוקה לידע נר

חב, לעצה מתמדת, להתחשבות בעניינים ולחשיבה ארוכה, כדי שאדם יודרך למקומות הטעות והנכונות בענייני
ם, כדי שיפקיר את מה שהוא. צריך לעזוב ועושה מה שהוא צריך לעשות

בחדית': (המאמין הוא תיק)

המשורר אומר:

והקשוח שבאנשים הוא מי שלא עושה מעשה

עד שהוא חושב על ההשלכות

על בסיס זה, העולם צריך תמיד לחשוב על הדברים שהאסלאם

והמוסלמים יכולים לקדם בגלל זה, להתייעץ, לתכנן ו

ללמוד מה מגדיל את הידע והלקחים, ואז להתקדם ולפעול

אנו רואים בהיסטוריה של העבר והעכשווי אנשים שה

תקדמו והגיעו ליעדים רחוקים - שנחשבו בלתי אפשרי להגיע אליהם - בברכת התקיפות, בעוד אנו רואים אנשים
אחרים שנכשלו כשנשללה מהם התכונה הנעלה הזו

פעילות

העולם צריך להיות כל הזמן פעיל, בעמי החיים השו

נים, כדי שלא יירגע יומם ולילה, בחינוך, תאורה, חינוך, בניה ועבודה. ובתחנונים של חודש הרמדאן המבורך, בקש

ה לפעילות מאלוהים, תהילה לו, ובתחינה של נימוסים אצילים של האימאם אל-סג'אד, עליו השלום: (ועשה... הכוח
(החזק ביותר שלך כשהוא מוקם).

והפעילות המתמדת היא זו שמסוגלת לקדם את המוסלמים לחזית, אחרת הפעילות שהכופרים עוסקים בה
בתחומים שונים היא דבר נורא מאוד, והמוסלמים לא יגיעו א

ליהם, אם אלו יישארו עצלנים, ו אלה נשארים

פעילים, איך הם יכולים להתקדם מעליהם ולהחזיר את אושרם בעבר

כעס ושעמום

שני דברים גוזלים את פאר העולם, והעולם נחשף אליהם לא פעם - בגלל ריבוי האנשים הסובבים אותו למיניהם -
השעמום: הם

ושניהם נחשפים לעולם, כי כמה אנשים הה

ולכים בעולם גורמים לו לעתים קרובות להתגרות ב

ו, בכעסם ובדחיפותם, ובבורותם ובקשיחותם, והליכותיהם הר

עות, ודיבורם התדיר, והעולם. , לא משנה מה, הוא בן אדם ש

מתגרה בעניין רע, אז הוא משועמם ומראה שעמום, כועס ומראה כעס, ושני הדברים איג'באן פיזור האנשים סביבו.

אדם עני עלול להתעקש לשאול, או נימוסים רעים, אז העו

לם משתעמם ומוציא מילה מגונה, אז המילה הזו תהיה הסיבה להתכ

ווצות של אחרים סביבו, במיוחד כאשר אנשים מצפים שהעולם יהיה בע

ל המוסר היפה ביותר, ולהיות כמוהם, בנימוס ובנימוס, וש

אנשים יראו בעולם יורשו של אלוהים שליח, יהי תפילתו ושלום ה' עליו ועל משפחתו, והאימאמים הטהורים עליהם השלום, שהם ידועה ב

תכונות הטובות ביותר והיפה שבמלכות.

הצילו את קרובי המשפחה

אמנם אין המלומד יכול להשפיע על כל קרוביו ולהדריך אותם לדרך הצדק

, כי אנו רואים את בן נח עליו השלום: ודודו של הנביא תפילת ה' ו

שלום עליו ועל שלו. משפחה (אבו להאב), אך לשימור ולטיפול יש חשיבות רבה

שהרי אילו היו ילדי המלומד, משפחתו וקרוביו צדיקים, השפעת

דברי המלומד הייתה גדולה יותר, ואם היו להיפך, השפעת

? דבריו הייתה פחותה. האם הוא לא נזף בשכנו? ואינו מסיים את משפחתו

פעמים רבות העבודה שמביא קרוב משפחה מותרת, א

ך היא מנוגדת למה שיותר מתאים לעולם, ולכן יש צורך שהמלומד ירתיע אותו בצורה הטובה ביותר

הדרכה של סוטים

העולם צריך לשים לב להדרכה של קבוצות החורגות מהאסלאם, כי זה הרבה פעמים בארץ או

מבחינתו, יש קבוצות מחוץ לאסלאם, או סוטה מהאסלאם הישר

וסביר להניח שהמלומד מראה ייאוש על התועלת שבד

יבור עם האנשים האלה כדי להדריך אותם, אבל

העניין הוא להיפך, כי אנשים לרוב אינם עקשנים, ומי שאינו עקשן אם הוא יודע את האמת ילך אחריה. , ואפילו העקשנים אם יד

עו את האמת ישפילו על כך גם אם לא יכנסו לדרך הישרים

ההיסטוריה הראתה לנו חוקרים רבים שנאבקו להנחות את המוטעי

."ם, והם הצליחו להפליא, ו"מי שחדר לחדירה" ו"אחת הדפיקות השכיחות ביותר בדלת עומד לשמוע את התשובה

העולם צריך להפשיל שרזולים כדי להדריך

. את הקבוצות הסוטה, בין אם הן לא מוסלמים או מוסלמים סוטים

בור מוסלמי, אין לצפות שהוא לא יכיר במוסר בחיים בכלל, ובחשיבותו בפרט באסלאם, ובמעמדו, יש להתחשב במושג שלו, ובו נאמר: "האתיקה היא חקר פעולות אנושיות

במונחים של האם הן טובות או רעות. רצון האדם

, והמוסר גם הוא סוג של מודעות אנושית המבוססת על שליטה בהתנהגות אנושית בכל תחומי החיים החברתיים, ללא יוצא מן

הכלל, בבית, עם המשפחה, ו בהתמודדות עם אנשים". ראוי לציין כי הדת הניחה בסיס לארגון חיי האדם ויחסיו עם אנשים, ועם עצמו, ובין יחסים אלו מוסר וערכים

שורשי האתיקה:

האתיקה היא דבר הררי הקיים בטבע ובטבע האנוש

, והחיים והשפעותיהם והסביבה הסובבת הם המשפיעים על המוסר הללו ועל התרוממותם או שקיעתם, אבל מה הכוונה

בכותרת: שורשי האתיקה; כלומר, כאשר האתיקה הפכה למדע בפני עצמו, או לפילוסופיה בפני עצמה שמקורותיה, הכללים והעקרונות שעליהם היא מסתמכת, וכי

מיסקאוה נחשב לחוקר המוסלמי הראשון שכתב ב

מדע האתיקה בה. חוש מדעי ופילוסופי, במהלך ספרו "טיהור

הגזעים", וכוכבו האיר בפילוסופיה היו אף כינו אותו "המורה

השלישי", והוא המלומד המוסלמי הראשון שחקר גם אתיקה פילוסופית המבוססת על יסודות מדעיים. "הוא

חי חיים סבירים, שבהם כל הסיבות לנוחות והנאה, ובתחיל

ת נעוריו עסק בחיי שעשועים והוללות, ואולי החיים ה

חושניים האלה הם שהניעו אותו לנווט ולצלול לתוך פילוסופיית המוסר, אז הוא חזר בתקופה מאוחרת בחייו לחקר פילוסופיה, חוכמה וחוויות עמים, ולניסיון לדעת את חשיבות המוסר ומקומם באיסלאם

מה זה נימוסים טובים

בהתחלה יש להבחין בין שני סוגי מוסר, הם יכולים להיות טובים או שהם יכולים להיות רעים, וזה נפוץ בכל החברות ולא רק בדת האסלאמית. אל-חסן

היא אותה מערכת של ערכים והרגלים

. מרומם את הבן אדם, מחשבתו ומוסריו, וזה מה ש

הופך את בעליו לאחד הטובים שבאנשים, הטוב בדרגה והגבוה במעמד ובהערכה, כשם שאי אפשר לשלול את מעמד הבעלים. בעל

אופי טוב עם אלוהים הכל יכול. , בשל תפקידו למשוך אנשים לאסלאם, והמשימה שהוא מבצע בשיקוף תדמיתם הנכונה של המוסלמים והמוסר האצילי שלהם בדומה להנחיית הביוגר

.פיה של הנביא, ולמערכת הערכית והמוסרית שבה. מכיל

מה זה נימוסים רעים:

זה: "כל פעולה, התנהגות או הרגל שסותרים וסותרים התנהגות טובה שמקובלת על ידי האינסטינקט ונקראת על ידי

הדת, והאיסלאם והקוראן האציל קוראים לזה." נאמר לע

בדאללה בן אל-מובארק, "הכי יפה של נימוסים טובים ע

בורנו במילה אחת." כלומר, סיכם לנו, ואמר: "עזוב את הכעס". מהנ"ל ברור שהכעס הוא אחת התכונות שעושות את האדם רע באופיו, וממה שנאמר גם: "אל תלווה מי

שהו שאופיו רע", והוא זה שאינו שולט בעצמו בעת כעס ותשוק

, וממה שדווח על אל-עקה אל-אמרדי. בצוואתו לבנו כאשר מותו התקרב, אמר: " הו, בני, אם אתה רוצה בחברת אדם, תלווה אותו שאם אתה משרת אותו יגן עליך, ואם תלווה

אותו, הוא יגן עליך, ואם תשמור את אספקתך ממך, תלווה אותו

אם אתה מושיט את ידך בטוב, הושיט אותה, ואם יראה ממך מעשה טוב, ספר אותו". ואם יראה ממך דבר רע, יסגור". דרך ציווי זה יכול האדם להסיק מי רע. בדמות

מוסר אצילי באיסלאם:

הפיצו שלום: שליח האלוהים - יהי רצון ושלום ה' עליו -

אמר: "באלוהים; אל תיכנסו לגן עדן עד שתאמינו, ואל תאמינו עד שתאהבו זה את זה. אמר: אם תרצו, אראה

. לכם שאם תעשו זאת, תאהבו זה את זה, תפיצו שלום ביניכם

אי-שיחה: באיבה, בשנאה, בזדון ובשנאה, ובכל העניינים הללו, עמד האסלאם מולו. שליח ה' - יהי רצון ושלום "ה' - אמר: "אם יש שלושה, אז שני אנשים לא מתקשרים בלי השלישי

המילה הטובה: שאדם משמיע כל מה שטוב, ומשאיר את כ

ל המילים המנוגדות למוסר טוב ומכובד. שליח ה' - תפילת ה' ושלום עליו - אמר: "כל המאמין באלוהים ובאחרון. "יום, תן לו לומר טוב או לשתוק

לא מדבר על מה שלא נוגע לאדם: כי שליח האלוהים - יהי רצון ושלום ה' עליו - אמר בחדית': "חלק מהטוב דברי השייח'ים של האסלאם, חסידיו והאיסלאמיס." שבאיסלאם של אדם הוא עזיבתו את מה שלא נוגע לו

טים

: האסלאם היא דת של שלום וסובלנות ודת של מוסר טוב. היא מלמדת מוסר אצילי, בעקבות דוגמתו, נביא הרחמים, המכובד שבין הנביאים והשליחים, והטוב

מכל יצירתו של אלוהים, מוחמד בן עבדאללה. האיסלאם הוא הדת שאלוהים בחר עבור משרתיו מבין בני האדם, והוא חתם בה את כל הדתות הקודמות ושלט בספ

רים ובאמונות הקדושות שלהן, והדת עם אלוהים הפכה לאיסלאם. ומוסלמים המאמינים באיסלאם הם האומה הטובה ביותר המובאת לאנש

.ים, עם המוסר הגבוה שלהם ויחסיהם הטובים עם אחרים

נביא האיסלאם מוחמד אומר ש-מדת האסלאם היא

.פולחן (תפילה, צום, נדבה, חג' וצדקה), בעוד ש מהאסלאם הם עסקאות חברתיות עם אנשים

ההתמודדות עם הזולת היא המי

.דה והנשגבה של הדת והצהרה על המוסר, גדולתה ועקרונותיה

אבל מי שיתעמק בחקר האסלאם כדת, שריעה, היסט

וריה והתמודדות, הוא יגלה שהאסלאם האמיתי רחוק ממוסר גבוה ועקרונות גבוהים, ואינו עולה בקנה אחד עם גדולתו של האל האמיתי, הבורא והבורא. אוהב האנושות

החוקר מסיק שהאסלאם אינו דת אלוהית מאלוהים, אלא מחשבה חברתית שהומצאה על ידי אדם בדואי במאה השביעית. הוא היה שאפתן, אינטליגנטי, חזק ב

אופיו, עז באופיו, תכונות עקובות מדם, נרקיסיסטי במוסר. , מחפש תחילה את הנאותיו האישיות ואת תועלת

ו העצמית, ומנצל אנשים גברים להקמת צבא. הוא אחד הנוודים שמוכנים למות כדי לזכות בנשים ובשלל בחייהם עלי אדמות, והוא הבטיח להם לנצח נישואיו של ח

ור אל-עין לאחר מותו, בגן עם בוסתנים ונהרות של חלב, דבש ויין, שוכב על מיטות בבתי אמרלד ואודם. הוא טע

ן שהוא בא עם חוב מאלוהים, שהוא הנביא שלו, הנבחר. אין לו עד או ראייה חוץ מהמילים שהוא אומר לאנשים, בט

ענה שהן יורדות עליו מהשמיים כשהוא במצב ש

. . ל אפילפסיה ועוויתות, והוא שומע אותן כמו צלצול פעמון או קול דבורים

בהפצת דתו, נביא זה מסתמך על רצח, פלישה, שבוי נשים, ביזת רכוש והטלת מס ותמלוגים על העמים הכבושים באמת

לה של הפצת האסלאם. והמוטו שלו הוא הכי בטוח שהתקבל

.

הבה נסקור עסקאות ועקרונות איסלאמיים בהת

נהלות מול אחרים, ונשאב את המידע שלנו ממקורות הספרים האסלאמיים, הקוראן והחדית'ים של הנביא. בואו נראה עד כמה המוסר הזה נשגב.

האם רשותו של נביא

האיסלאם לשאת את אשתו של בנו המאומץ היא עניין אתי

האם ביטול האי

מוץ של היתומים, חסרי הבית והיזד על ידי הנביא הוא מוסר

האם הנישואים הזמניים, אותם ניתח הנביא במלחמו

תיו וכיבושיו, להנאתם של אנשיו הלוחמים מינית מהנשים השבויו

ת של עמים כבושים צבאית, הם אחד ממוסרי המוסר הנעלה

האם לוקח את המחווה והכסף מאנשי הספר שנמצאים תחת שליטה וכיבוש של מוסלמים בכוח, שאינם מאמינים באיסלאם ונחשבים ככופרים בקרב מוסלמים, בתמור

ה לתרגול בגידתם ומעשי הפולחן שלהם בניגוד לדת השלום, האם זה מוסרי

האם ההרשאה של נביא האסלאם לעצמו לשאת נשי

ם ללא מספר מוגבל, בניגוד לגליזציה של נישואים

עם ארבע נשים בלבד עבור שאר הגברים, האם היא מוסרית

האם חקיקה של לגליזציה של החזקת נשים כמשר

תות, פילגשים ומשרתות לקיום יחסי מין בכפייה בש

ם מלכות תימן מהשביות, היא אחד ממוסרי המוסר הנעלה של האיסלאם

האם מתוך המוסר הנעלה של הנביא - והוא מהווה

מודל לחיקוי לאנשים - לחוקק לעצמו פסוק שלטענתו הוא מאת אלוהים להתחתן עם כל אישה מאמינה אם היא תמסור לו את גופה ואת הנרתיק שלה. הוא יכול ליהנות ממנה מינית

האם הנבואה היא זכות עבור הנביא לשאת כמה

נשים שהוא רוצה ולקחת חמישית מהסחורה והשלל

הגנובים מכספם של אנשים, ולהוביל נוודים בפשיטות כדי לחתוך את הנתיבים של שיירות מסחריות לשדוד ולחלוק את הכסף איתם

האם זה נימוסים והתנהגות טובים עבור הנב

יא לטעון שאלוהים מתיר הכאת אישה לא צייתנית אם היא לא מצייתת לבעלה במשהו, או מסרבת לקיים איתו יחסי מין מסיבה כלשהי

האם זה מוסרי עבור הנביא לטעון שאלוהים מאפשר למלאכיו לקלל את האישה שמסרבת לספק את בעלה מינית?
או לחלוק את המיטה עד שתגשים את רצונותיו

האם זה לא מוסרי שהנביא יורה על עריפת רא

שם של יותר מ-800 גברים יהודים רק בגלל חשד בחלום, וללא ראיות, ולתפוס את הנשים שלהם ולגנוב את כסף

ם ולחלק את הנשים בין גברים על אונס המוני ובחירה הכי יפה בשבילו

האם מנימוסי הנביאים האצילים ואצילי השליחי

ם אנס הנביא אישה לאחר שהורה להרוג את אביה, אחיה ובעלה מבלי לפטור את רחמה [ספיה בת ח"י בן אל

אחטב], תוך הפרה. של השריעה שהוא טען שאלוהים ציווה, והוא הוציא את עצמו ממנה

האם זה מעקרונות הדת שספר הקודש שלו [הקוראן] מכי

ל כל כך הרבה פסוקים על בעיותיו של הנביא עם נשותיו ומשפחתו, בעיותיו המיניות וקיום יחסי מין עם

פילגשו מריה הקופטית, כיצד נשים מצועפים מפני

גברים ומונעים את נישואי נשותיו לאחר מותו, וחפותה של אשתו עיישה בהאשמת ניאוף עם ספואן בן אלמואט

אל, והצו לשלם נדבה על סודותיו הסודיים ולפגוש אותו ב

שעה הבית שלו [דמי כניסההאם ספר שמימי מאלוהים דורש אמונה טפלה כזו

האם זה חלק מהמוסר של האסלאם לאפשר את הרי

גת הכופר, הכופר והלא מאמין באסלאם, והמוסלמי

מתקרב לאלוהים על ידי שפיכת דמו של מי שמתנגד לו בדת, אמונה ומחשבה או שמא להתקרב לאלוהים כדי לזכ

ות במפר במילים טובות, בעצה טובה ובשכנוע, ולא באיומים בחרב

האם מוסר האיסלאם ומיטב הדתות מאפשרים לנביא לחוקק הסתה להרוג כופרים ופוליתאיסטים לאחר שחלפו
החודשים הקדושים, באמתלה של הגנה עצמית מבלי לתקוף מוסלמים

לכן כאשר חלפו החודשים הקדושים, אז הרג את

. הפוליתאיסטים בכל מקום שתמצא אותם, וקח אותם ותצור עליהם, ושב להם בכל מארב] אל-תאובה ה

האם זה חלק מהמוסר האצילי של האסלאם

לחוקק חקיקה נגד אנשי הספר מהיהודים והנוצרים המאמינים באלוהים וביום האחרון כי הם לא מאמינים באיסלאם, בעוד הנביא טוען שהוא בא כמבשרואזהר

ה ופונה אל הכופרים שיש להם דתם ויש לו דת, והוא אינו סוכן עליהם, אז מה הסיבה ללח

ימה ולהטיל את המחווה חוץ מהתנשאות וגזל כסף, לא חוב

האם זה המוסר של הדת העליונה לשעבד ולאנוס נשים באמתלה של הפצת דת, שיעבוד עבדים ושימוש בהן לה

?נאה מינית ולשירות תחת חקיקה אלוהית בשם התחום החוקי

חוקי האדם אסרו קללות, שעבוד נשים ומסחרני א

דם, ואלוהי האסלאם לא אסר זאת, אז האם האדם צודק, חכם ואדיב כלפי בני האדם יותר מאלוהי האסלאם

האם ממוסרי האסלאם אסור לאמץ יתום ולהשאיר

ו חסר בית ללא פרנסה רק בגלל גחמה של נביא לאום ורצונו לשאת את אשת בנו המאומץ [זינאב בינת ג'הש

האם זה חלק מהמוסר של האסלאם ומהמוסר הא

צילי של נביאו לקחת ילדה בת שש ולהתחתן איתה בגיל תשע כשהוא זקן כמו סבה

האם מוסר אצילי והימנעות מתשוקות מחייבים (דוגמת הנביא) להקיף את תשע נשותיו, להתחתן עם כולן בלילה אחד, ורק כביסה אחת מספיקה

איזה תאוה ואינסטינקט חיה יש לואיפה ההיגינינה האישית באדם של המודל לחיקוי הזה

אלו הן עובדות שלא המצאנו ממחשבותינו, הן נגזרות מאמהות ספרי המורשת האסלאמית, מהקוראן ומהחדית'ים של ה

.נביא באופן אישי ומאתרים איסלאמיים מאושרים רשמית

גילוי האמת וביקורת העקום והמושחת אינם

חילול הקודש כלפי הדת, אלא תזכורת לטיפשי

.ם ולמרומים, ולשפוך אור על מוחות מאירים כלפי מה שנכון ותיקון הרע

חיוו ועתידו הנצחי של האדם נשלטים על ידי מה

. שנובע מדת תקינה ומתורות אלוהיות אמיתיות מאלוהי אמת ולא משד רמאי ונביא שקר

אחרי כל מה שגילינו, האם אתה עדיין מאמין

שהדת עם אלוהים היא האיסלאם, ושמוסלמים המאמינים במוחמד, בדתו ובקוראן שלו הם האומה הטובה ביותר שהוציאה לאנשים

תסתכל על ההתקדמות של העמים המאמ

ינים ושל אלה שאינם מאמינים באלוהים, בצ

יוויליזציה שלהם, בהתפתחות התעשייתית

, התרבותית, העירונית, החינוכית והבריאותית שלהם, ותראה מה האסלאם עשה לעמים שהאמינו בו, איך

הוא נשאר סוף גזעי העמים שבהם בורות, אנאלפביתיות, מחלות, נחשלות, אמונה

בכישוף ובכישוף, פוליגמיה, הטרדות מיניות, ערים הרוסות, ונחשלות השירות והשחיתות בממשלות, ומלחמות שבהן מוסלמי הורג את אחיו המוסלמי. . תימן, לוב, עיראק, סודן, סוריה, סומליה ואחרות הן הדוגמאות הטובות !ביותר לאומה הטובה ביותר שהובאה לאנשים

הא

כותרת מאמר זה פורסמה על ידי המשורר אל-יסלאם, הקוראן והחדית'ים של נביא השקר הם הסיבה ולא אחרת חוסיין בן מוטיר אל-אסדי, מוותיקי מדינו

ת אומיה והעבאס, שמת בשנת לספירה, וחוסר יכולתו "אני שונא לפגום ולשחק משחקים". יש בו דחף להפגין את המוסר האצילי שעל המוסלמי להחזיק בו; מכיון שכל

החוקים הקודמים מעודדים מוסר סגולה, אמר הנביא עליו השלום והברכה: "נשלחתי למוסר מושלם." ושכל אדם שחי בחיים האלה ומתקשר עם אנשים חי

יב למצוא משהו לא בסדר אצלו. ,לכן עליו לסלוח ולסלוח ולדעת בו

ודאות שהאיבה תהפוך.בינו לבין אחיו יום אחד ידידות

; אמר הקב"ה: {לא הטוב ולא הרע שווים, דחה עם טוב יותר, אז מה שבינך ובינו בינך לבינו} [פסל: ל"ד]. ויהל ה' אלקי את נביאו עליו השלום והברכה באומרו: {וא

ת בעל אופי גדול} [אלקלאם: ד], ונימוסים טובים מחייבים קרבה, אהבה וצדקה בין בני המשפחה והחברה

טובת הציווי שלך למוסר הוא ההתייחסות שלו אז תקן את הנשמה במוסר

הנביא, יהי רצון תפילות ה' ושלום עליו, דחק בנימוסים טובים ובדבקות בו ושילב זאת באדיקות, אז הוא, עליו השלום והברכה, אמר: (רוב האנשים שנכנסים לג

ן עדן הם יראת שמים ונימוסים טובים. מה שנכון

בינך לבין אלוהים. השני: נימוסים טובים: הוא זה שמיישב את מה שיש בינך לבין אנשים

ויראת ה' היא ההספקה הטובה ביותר לנכס ואצל ה' יש לחסידים ביותר יותר

וכמה אנו צריכים, במיוחד בימים אלו, למוסר אצילי ולקשט אותם, לגדל עליהם ילדים ולהוריש להם, שהבולטים שבהם:

ראשית: יושר: זה למען המוסר והגדולים שבהם.

אמר הקב"ה: {הו אתם המאמינים, יראת ה' והיו עם האמת} [את-תב"ח:]. הוא מדריך לגן עדן, ו האדם ימשיך לה

:אמין ולחפש אמת עד שיתועד עם אלוהים כאדם אמת". המשורר אמר

?מהי האמת הכי טובה בעולם הזה למי שאומר והשקר הכי מכוער בעיני אלוהים ואנשים

שנית: סובלנות וסבלנות: אמר הקב"ה: {והמדכ

אים את הכעס והסולחים לאנשים, ואלוהים אוהב את עושי הטוב} [אל עמראן: 134], ובסמכותו של אבן עבאס,

ישמח ה'. שניהם, שבהם אמר שליח ה' עליו הש

.לום והברכה: שליח ה', יברך אותו ה' ויתן לו שלום, אמר: חלום וסבלנות

.ותרגיש את החלום בכל העניינים ואל תמהרי יום לגבר

שלישית: סבלנות: הקב"ה עשה את הסבלנות למ

ספר, וציווה את עזרתו בכל פורענות שפוקדת את

[העבד, אמר הקב"ה: {ובקש עזרה בסבלנות ובתפילה, וגדולה, חוץ מהענווים}.] אל- בקרה:

ותגיד שהוא רציני לגבי משהו שהוא מנסה

ומלווה בסבלנות, אבל זכה בניצחון

רביעית: אמון: זהו אחד התנאים המוקדמים של הא

מונה, כפי שהוא, עליו השלום וברכת ה', אמר:

"אין אמונה למי שאין לו אמון." זה מסופר בסמכותו של עלי, יהי רצון שאלוהים יהיה מרוצה ממנו, שאמר: "הגשמת
".האמון היא המפתח למחיה

בצע אמון ובגידה, אז הימנע מוהיה צודק ואל תעשה עוול, כדי שתרוויח

חמישית: צדק: צדק הוא אחד מערכי המוסר ש

האיסלם הביא. הקב"ה אמר: {ואם תאמר, הי

. ה צודק, גם אם הוא קרוב משפחה} [אל-ענעם:]. האימאם הצודק

אתה צריך לעשו

ת צדק אם אתה מתמנה לממלכה ולהיזהר מעוול בה זהיר מאוד

שית: נדיבות: זהו אחד הגינונים האציליים ועשויה להוות

סיבה להצלחת בעליו, ואין לכך ראייה מסיפור השב

י של בתו של חטים אל-תאי - שהתפרסמה. על הנדיבות בעידן הפרה-אסלאמי - והיא כונתה "ספאנה" כשהנביא
עליו השלום והברכה אמר: "ש

חרר אותה, כי היא בתו של אדם אוהב מוסר טוב. המשורר אמר:

דבר עם האורח שלי לפני נוחת טיסה והוא מפרה אותי והמקום טוב

ואין זה פורה למארחים להרבות את הכפרים אלא פני הנדיבים פוריות

שביעית: חיבה: זה אחד הגינונים האציליים ביותר המחייבים אינטימיות בין אנשים. עלי בן אבי טאליב, יהי רצון ה', אמר: "האחים הטובים ביותר הם אלה שאם

"תפטר ממנו, לא יגדילו אותך. בחיבה, ואם אתה צריך אותו, הם לא יגרעו ממך

חיבתו נמשכת לכל זוועה והאם כל חיבתו נמשכת

שמינית: חסד: זה דמות גדולה, אמר שליח

ה' יתברך ה' ויתן לו שלום: "עדינות אין מצויה ב

דבר אלא שמיפה אותו, ואין היא מוסרת מכלום אלא שהוא. מבזה את זה. "אלחאפיז אבן חג'ר, ירחם ה' עליו, אמר בהגדרת חסד: "זו הרכו

"ת של הצד בדיבור ובמעשה, ואימוץ הקל, וזה נגד אלימות

קחו דברים בקלות ואל תחזרו לעולם היזהרו ממחר שדורש מזיגה

טוב לב זה הדבר הכי טוב שאפשר לעשות איתו זה משפיע על זה עם טוב לב או בורח מנזק

תשיעי: יחסן: הקב"ה אמר: {ותעשה טוב. אכן, אללה

אוהב את עושי הטוב} [אלבקה]. א

ם מוסלמי יעשה טוב לזולת, התוצאה תהיה חסד ה' כלפיו בעולם הזה. בעולם הבא, וכי הצדקה היא כמו מושק המועיל למחזיק, למוכר ולקונה.

תעשה טוב לאנשים על ידי שיעבוד ליבם כל עוד בן אדם משועבד זה טוב

עשירית: אבירות: התנהגות נאצלת ונימוסים נאים מבדילה את האדם משאר היצורים. הם נכללים במוסר, במנהגים, במשפטים ובמעשי פולחן. נאמר לסופיאן

בן אויאנה, ירחם ה' עליו: "הסקת הכל מהק

וראן, אז היכן אבירות בקוראן?" אמר: בפסוק הקב"ה: {קח מחילה ותצווה טוב ותתרחק מהבורים} [אל-ערף ואל-ערף]:

אבן קאסי: "יותר מדי צחוק מוריד יוקרה, ויותר מדי בדיחות גוזל אבירות." וירחם ה' על האימאם אל-שפיאי ביום "שבא אמר: "באלוהים, אם מים קרים יפחיתו את הגבריות שלי, הייתי שותה אותם חמים

והעולם לא צמצם אותו לאדם אבירות וגם לא סגור לו

כמה זה יפה שיש לו מוסר טוב להיות מאושר בחיים האלה ולשמח אחרים